

อาชญากรเด็ก: จากบทบาทในซีรีส์สู่ การสะท้อนความจริงในสังคม

คันธริธา ฉายาวงศ์¹

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาในซีรีส์หญิงเหล็กศาลเยาวชน (*Juvenile Justice*) (2022) และ *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* (*Girl from Nowhere Season 2*) (2021) จากการเปรียบเทียบกับสถานการณ์ในสังคม โดยศึกษาในรูปแบบวิจัยเชิงคุณภาพในรูปแบบกรณีศึกษา (case study research method) พบว่า ในซีรีส์ปรากฏภาพอาชญากรเด็ก สะท้อนมุมมองของผู้ผลิตและสังคมที่ตรงข้ามต่อการมองเด็กในลักษณะของความบริสุทธิ์เปรียบเสมือนผ้าขาว ซึ่งเป็นขอบเขตในด้านบวกโดยตัวละครเอกของเรื่องเป็นผู้หญิงที่มีอำนาจในการตัดสินและลงโทษอาชญากรเด็ก ไม่ได้นำเสนอภาพผู้หญิงอ่อนหวาน เรียบร้อย แต่เป็นผู้หญิงที่ลุกขึ้นมาต่อสู้กับความยุติธรรมในสังคม แต่มีจุดที่แตกต่างกันคือ ที่มาของอำนาจ โดยในซีรีส์เรื่อง *Juvenile Justice* (2022) ตัวละครเอกของเรื่องคือ ผู้พิพากษาหญิงที่ชื่อว่า ชิมอินชอก ได้ใช้อำนาจทางกฎหมายซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายทางสังคม ขณะที่ซีรีส์เรื่อง *เด็กใหม่* นั้น ตัวละครเอกของเรื่องคือ แนนโน๊ะ ใช้อำนาจทางพลังเหนือธรรมชาติมากกว่าการแก้ไขปัญหาด้วยกฎหมายและกฎหมายในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับความเชื่อและทัศนคติของคนไทยที่เชื่อเรื่อง กฎแห่งกรรม

ขณะที่ตัวละครเด็กส่วนใหญ่ในซีรีส์จะมีพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่ ตัวละครเด็กชายจะใช้กำลังความแข็งแรงของร่างกาย ตัวละครเด็กหญิงจะมีความอ่อนแอมากกว่า ถูกรังแก และนำไปสู่การลุกขึ้นมาต่อสู้ ซึ่งตอกย้ำมุมมอง

* วันที่รับบทความ 13 ตุลาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 15 มิถุนายน 2566; วันที่ตอบรับบทความ 22 มิถุนายน 2566

¹ อาจารย์ ดร. กลุ่มวิชาการบริหารการสื่อสาร คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ของผู้ผลิตในการนำเสนอตัวละครเด็กที่มีลักษณะแสดงออกเป็นผู้ใหญ่ และมีความสามารถเกินวัย นำไปสู่การตั้งคำถามถึงการยกเว้นการลงโทษหรือการลดโทษอาชญากรรมเด็ก ซึ่งประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้ได้มีกฎหมายที่วางหลักสอดคล้องกันตามหลักสากลและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ในขณะที่ปัญหาการก่ออาชญากรรมของเด็กที่ความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่องขึ้นในสังคมโลก

คำสำคัญ: อาชญากรรมเด็ก เด็ก ซีรีส์ สื่อกับเด็ก

Child Criminals: From the Role of the Series to the Reflection of the Truth in Society

Kantira Chayawong²

Abstract

The purpose of this article is to present the roles of child crime characters in the series by comparing the content presentations of *Juvenile Justice* (2022) and *Girl from Nowhere Season 2* (2021), with the situation in society that this article is qualitative research and case study research method. The series depicts child criminals, reflecting the perspective of producers and society as opposed to seeing children as pure as white cloth, which is a positive scope. The protagonists are women who have the power to judge and punish child crimes, portraying not sweet and neat women but they are women who rise up against social injustice. However, there is a difference in the origin of the power. In *Juvenile Justice* (2022), the protagonist is a female judge named Shim Eun Seok, who has exercised legal powers in accordance with social rules, while in the *Girl from Nowhere* series, the protagonist, Nanno, uses supernatural powers that are consistent with the beliefs and attitudes of Thai people, who believe that the law of karma will punish evil people rather than solving problems with laws and rules in society.

Most of the children's characters in the series are imitating adults. The boy characters will use their physical strength. The girl

² Lecturer in the Department of Communication Administration, Faculty of Journalism and Mass Communication, Thammasat University

characters are more vulnerable and are often bullied, which leads to the rise of fighting, that reinforces the producer's view of portraying child characters with mature and over-talented traits, leading to the question of whether punishments should be waived or reduced for child crimes. Thailand and South Korea have adopted consistent laws based on international principles and the Convention on the Rights of the Child, while the problem of child crimes continues to escalate in global society.

Keywords: child criminals, children, series, media and children.

ที่มาและความสำคัญ

จากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 29) พ.ศ. 2565 ประกาศใช้ในวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 ได้มีการกำหนดเกณฑ์อายุเด็ก ซึ่งไม่ต้องรับโทษแม้ได้กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด จากเดิมอายุไม่เกินสิบปีเป็นอายุไม่เกินสิบสองปี (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 29, 2565) ขณะที่มีการรายงานข่าวเหตุการณ์ คดีดังที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดร้ายแรงในสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และสื่อออนไลน์อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้สังคมโลกกำลังเผชิญกับการตั้งคำถามถึงการกำหนดเกณฑ์อายุของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางอาญาแล้ว ไม่ต้องรับโทษ หรือได้รับลดโทษว่า มีความเหมาะสมหรือไม่กับความเสียหายที่เกิดขึ้น

สำหรับแนวทางและเหตุผลในการปรับกฎหมายนี้ มาจากข้อมูลทางการแพทย์ที่พบว่า เด็กอายุสิบสองปีกับเด็กอายุสิบปีไม่มีความแตกต่างกันมากนัก โดยเป็นช่วงอายุที่พัฒนาการด้านความคิด สติ ปัญญา จริยธรรม และความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่ และยังไม่สามารถคาดการณ์ถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำของตนได้อย่างดีพอ อีกทั้งเด็กอายุไม่เกินสิบสองปียังคงอยู่ในวัยการศึกษาระดับประถมศึกษา จึงยังไม่สมควรให้เข้าสู่กระบวนการดำเนินคดีอาญา ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และอาจทำให้เด็กเรียนรู้วิธีการกระทำความผิดเพิ่มขึ้น จนนำไปสู่การกระทำความผิดซ้ำอีก ดังนั้นจึงมองว่า สมควรใช้มาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก เพื่อให้การสงเคราะห์และคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพของเด็กอายุสิบปีแต่ไม่เกินสิบสองปีได้รับผลดียิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ เพื่อให้เด็กกลับตัวเป็นคนดีและเป็นประชากรที่มีคุณภาพ กลับคืนสู่สังคมได้ต่อไป ประกอบกับเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ 10 (ค.ศ. 2007) (General Comment No. 10 [2007] Children's rights in juvenile justice) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child-CRC) และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ 2

(พ.ศ. 2557 ถึง พ.ศ. 2563) อีกด้วย (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 29, 2565) ส่งผลให้เด็กที่อายุไม่เกินสิบสองปีไม่ต้องรับการพิจารณาพิพากษาในศาล และไม่ต้องนำตัวเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน แต่จะต้องส่งตัวไปรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2564)

เนื่องจากตามเจตนารมณ์กฎหมายที่กำหนดบทลงโทษเพื่อให้เกิดความตระหนัก ช่วยป้องกันไม่มีการกระทำผิดซ้ำในความผิดทางอาญา ในขณะที่สัดส่วนการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมีจำนวนมาก เพราะเป็นวัยที่ยากรู้ ยากลอง และมีอารมณ์ร้อนตามหลักพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ จากสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก เนื่องจากมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่โดยมีอิสระเสรีในการใช้ชีวิตมากขึ้น มีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายขึ้น มีการหารายได้พิเศษ ขณะที่ครอบครัวมีการหย่าร้างและปัญหาครอบครัว เนื่องจากสังคมเป็นแบบทุนนิยม ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีระยะห่างจากครอบครัวและผู้ปกครอง รวมทั้งเมื่อเด็กและเยาวชนสามารถหารายได้เอง ทำให้ลดการพึ่งพิงจากผู้ปกครองมากขึ้น ทำให้อำนาจในการอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูน้อยลง จนบางครั้งผู้ปกครองไม่มีเวลา หรือไม่สามรถอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนได้อย่างเต็มที่ ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเลียนแบบเพื่อนหรือเลียนแบบบุคคลในข่าว ในละคร หรือภาพยนตร์ โดยไม่ได้ตระหนักถึงความเหมาะสม ความถูกต้องตามกฎหมายเกณฑ์ทางศีลธรรมหรือทางกฎหมาย และมีสาเหตุมาจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเด็กและเยาวชน เช่น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2565 ในงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ที่จังหวัดภูเก็ต มีเด็กอายุ 9 ปี ใช้อาวุธปืนยิงเด็กอายุ 7 ปี จนเสียชีวิตบนบ้าน เนื่องจากผู้ปกครองปล่อยให้เด็กๆ เล่นกันเอง และเด็กคิดว่าปืนเป็นของเล่น จากผลของกฎหมายจึงทำให้เด็กผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษตามกฎหมายอาญา (เดลินิวส์ออนไลน์, 2565ข)

ทั้งนี้ มีการรายงานข่าวการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน หลายคดี กลายเป็นคดีดังที่สาธารณชนจับตามอง แต่กลับไม่ถูกกลังโทษทางกฎหมายมีปรากฏให้เห็นอย่างต่อเนื่องทั่วโลก ยกตัวอย่างเช่น ในประเทศไทย ในปี 2553 มีข่าวคดี “แพรวา 9 ศพ” จากเหตุการณ์อุบัติเหตุรถเก๋งซีวิค ฟุ่งชนรถตู้โดยสาร เส้นทางระหว่างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต กับสถานีหมอชิต (สาย ต.118) ซึ่งมีผู้โดยสาร 14 คน บนทางยกระดับอุตราภิมุข (ทางด่วนโทลล์เวย์) ในคืนวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2553 จนมีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์นั้นถึง 9 ศพ และบาดเจ็บ 5 คน (ผู้จัดการออนไลน์, 2562) ต่อมาในปี 2565 มีข่าวดังที่สร้าง #hashtag ในทวิตเตอร์ #เด็ก18ฆ่าเด็ก13 ซึ่งติดเทรนด์ทวิตเตอร์อันดับ 1 ของประเทศไทยขณะนั้น จากกรณีเกิดเยาวชนอายุ 18 ปี ทำร้ายร่างกายเด็กอายุ 13 ปี โดยใช้สายไฟข้างในเป็นสแตนเลส ยาว 1 เมตร ตีไปที่ศีรษะ 6 ครั้ง และตีบนหน้าอก บีบคอ จนมีอาการอ่อนแรง สลบ และเสียชีวิตหลังจากพักรักษาตัวในโรงพยาบาลได้ 4 วัน จากอาการเลือดคั่งในสมอง (Kanyapak_w, 2565) ทั้งนี้เยาวชนผู้กระทำความผิดได้มีการโพสต์ใน Facebook ข้อความต่างๆ เช่น “ขอไปลอยกระทงกับน้องๆ ก่อน เดี่ยวค่อยว่ากันใหม่ในศาล บ้านผมรวยไม่ต้องห่วง” (ข่าวสดออนไลน์, 2565) ทั้งนี้หลังจากได้รับการประกันตัว ชายอายุ 18 ปี มีภาพปรากฏในโซเชียลในลักษณะเยาะเย้ย ไม่เกรงกลัวกฎหมาย อีกครั้งยังมีการข่มขู่อาฆาตญาติผู้เสียชีวิต ก่อนมีคลิปเสียงหลุดที่เยาวชนผู้กระทำผิดนั้นที่เผยแพร่ในโลกออนไลน์พูดว่า “ไม่หนี ไม่ผิด มีดั่งค์สู้คดี บ้านรวย พ่อช่วยตลอด แต่ทำร้ายร่างกาย ตัวเองขายยา ขายปืน ใช้เงิน 20,000 บาท ก็ประกันตัวออกมาได้ ตำรวจเอาผิดข้อหาอื่นไม่ได้ ได้แค่ข้อหาทำร้ายร่างกาย แล้วจะช่วยงานศพของน้องที่เสียชีวิตอย่างมากแค่ 2,000 บาท เป็นเด็กฉลาด ดูแลตัวเองได้ไม่ต้องสอน!!!” (เวิร์คพอยท์ทูเดย์, 2565) ทำให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ตามมาเป็นจำนวนมาก และเป็นการตั้งคำถามในเรื่องประเด็นการกำหนดอายุในการไม่ต้องรับโทษหรือการลดโทษของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางอาญา

ขณะที่ในประเทศจีน ก็มีการรายงานข่าวการกระทำความผิดของเด็ก และเยาวชนที่นำไปสู่การตั้งคำถามถึงมาตรการดำเนินคดีกับเด็กและเยาวชน เช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น ในปี 2562 ข่าวเด็กอายุ 13 ปี ฆาตกรรมเด็กหญิงรุ่นน้องอายุ 10 ปี ระหว่างทางที่เธอกำลังจะกลับบ้าน เนื่องจากเด็กชายยังเป็นเพียงเยาวชน และยังไม่สามารถดำเนินคดีตามกฎหมายทั่วไปได้ ทำให้ต้องถูกควบคุมอยู่ในความดูแลของกรมสังคมสงเคราะห์และสถานพินิจ ในขณะที่เดียวกัน ครอบครัวของเด็กชายผู้นั้นยังไม่ได้แสดงตัวออกมารับผิดชอบกับการกระทำของลูกชายของพวกเขา ทำให้ญาติของเด็กหญิงผู้เสียชีวิตเริ่มแสดงความไม่พอใจ เนื่องจากเกรงว่าเด็กผู้เสียชีวิตอาจจะต้องถูกฆ่าตายฟรี เนื่องจากกฎหมายเอาผิดกับเด็กและเยาวชนยังไม่ได้ (Sanook, 2562)

เช่นเดียวกันกับในสหรัฐอเมริกา ในปี 2004 มีคดีตั้งที่เด็กหญิงวัย 16 ปี ได้ฆ่าชายรายหนึ่งโดยเธอยืนยันว่า เป็นการป้องกันตัว เนื่องจากถูกบังคับให้ขายตัว ขณะที่กำลังหนีออกจากบ้านที่ถูกใช้ความรุนแรง ซึ่งศาลสหรัฐอเมริกา ได้มีคำพิพากษาสั่งจำคุกตลอดชีวิตด้วยมาตรฐานเดียวกับผู้ใหญ่และในระหว่าง 15 ปี ที่ถูกคุมขัง คดีนี้ได้รับความสนใจอย่างมากจากสังคมสหรัฐอเมริกา จนทำให้ผู้คนออกมาเรียกร้องให้ปล่อยตัวผู้ต้องหารายนี้ แต่ในปัจจุบัน เธอได้รับการปล่อยตัวแล้ว (The Matter, 2565) และจากสถิติคดีจากข้อมูลของสำนักงานยุติธรรมเด็กและเยาวชนและการป้องกันการกระทำผิด (OJJDP) ของสหรัฐอเมริกา พบว่า เยาวชนในอเมริกามีแนวโน้มที่จะถูกจับในข้อหาทำอาชญากรรมมากกว่าผู้ใหญ่ที่ก่ออาชญากรรมร้ายแรง อาชญากรรมเด็กและเยาวชนที่พบบ่อยที่สุดครึ่งหนึ่งในนั้นคือ การจับกุมในคดีการโจรกรรม การทำร้ายร่างกายที่ไม่ถึงแก่ชีวิต และการใช้ยาเสพติด เป็นต้น (Spring News, 2565) แสดงให้เห็นว่าต้องมีแนวทางแก้ไขปัญหาก่ออาชญากรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอย่างเร่งด่วน และควรพิจารณากฎหมายการคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะเรื่องการยกเว้นโทษและการลดโทษของเด็กและเยาวชนตามช่วงอายุที่เหมาะสม

นอกจากนี้ ยังมีข้อถกเถียงถึงกฎหมายที่คุ้มครองเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดว่า เป็นการให้โอกาสเด็กและเยาวชนในความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือเป็นการให้โทษ เป็นช่องว่างทางกฎหมายที่ช่วยเหลือผู้กระทำความผิดให้รอดพ้นจากกฎหมาย และการไม่ลงโทษในความผิดที่ได้กระทำการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนไม่เข็ดหลาบ รวมทั้งไม่เป็นการให้ความเป็นธรรมต่อผู้เสียหาย และญาติของผู้เสียหาย

การตั้งคำถามของสังคมในประเด็นนี้ได้ปรากฏในซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) และ *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* (2021) ที่นำเสนอภาพเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่ และมีการกระทำความผิดที่ส่งผลเสียต่อผู้เสียหาย และครอบครัว โดยในซีรีส์เรื่อง *Juvenile Justice* (2022) ได้นำเสนอเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นจริงในสังคมเกาหลี คือ คดีฆาตกรรมสะเทือนขวัญของประชาชนโดยผู้กระทำความผิดเป็นเด็กและเยาวชน หลังจากมีการตัดสินตามกฎหมายที่คุ้มครองเด็กและเยาวชน กลับมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์และมีการเรียกร้องจากประชาชนให้มีการแก้ไขกฎหมายปรับกำหนดเกณฑ์อายุเด็กซึ่งไม่ต้องรับโทษหรือลดโทษ ส่วนซีรีส์เรื่อง *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* (2021) ที่มีการนำเสนอคดีฆาตกรรมโดยเยาวชนผู้ที่ยังไม่มีใบขับขี่ เนื่องจากผู้กระทำความผิดเป็นเด็กและเยาวชน ส่งผลให้กระบวนการยุติธรรมย่อมต้องแตกต่างจากการดำเนินการในคดีอื่นๆ ที่ผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลทั่วไป ทำให้สังคมรู้สึกว่ามีพ้อใจกับผลคำพิพากษาที่ลงโทษสถานเบาตามวิญญูติของเด็กและเยาวชน

ในบทความนี้ ได้เลือกศึกษาซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) และซีรีส์ *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* (2021) แม้ว่าจะมีซีรีส์ที่มีตัวละครเด็กและเยาวชนที่เป็นอาชญากรมีค่อนข้างมาก แต่ซีรีส์ทั้งสองเรื่องนี้มีการเล่าเรื่องยุคใหม่ ที่พยายามสะท้อนภาพตัวละครเอกที่เป็นคนรุ่นใหม่ลุกขึ้นมาต่อต้านอำนาจหลักและอำนาจเชิงโครงสร้างของสังคม ด้วยวิธีการตามลักษณะอาชีพและความสามารถพิเศษของตัวละครนำหลัก รวมทั้งในซีรีส์ทั้งสองเรื่องได้มีเค้าโครงเนื้อหาจากการนำเหตุการณ์คดีดังที่มีเด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำความผิด และมีการตั้งคำถามของสังคมในการดำเนินคดีกับเด็กและเยาวชนตามเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นใน

ซีรีส์ ซึ่งมีเค้าโครงที่เกิดมาจากเหตุการณ์จริง และส่งผลต่อสังคม รวมทั้งซีรีส์ทั้งสองเรื่องล้วนฉายในแพลตฟอร์มสื่อสังคมโดย Netflix จัดให้ในระดับ 16+ เพราะเนื้อหามีความรุนแรง มีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม มีความรุนแรงทางเพศ และมีการทารุณกรรมเด็ก ซึ่งซีรีส์ทั้งสองเป็นซีรีส์ที่ได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) ที่เป็นซีรีส์แนว legal drama ในช่วงที่ออกฉายในแพลตฟอร์มออนไลน์ Netflix ก็ได้รับความนิยมเป็นอันดับหนึ่ง และอยู่ในอันดับ 1 ใน 10 ของซีรีส์ที่มียอดผู้เข้าชมสูงสุดใน Netflix นานหลายสัปดาห์ ทั้งในประเทศไทยและประเทศเกาหลี (ผู้จัดการออนไลน์, 2564) ขณะที่ซีรีส์ *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* ที่เป็นออริจินัลซีรีส์จาก Netflix ซึ่งมีตัวละครที่เป็นที่จดจำของสังคมอย่าง “แนนโน๊ะ” หลังจากฉายในแพลตฟอร์มออนไลน์และทางโทรทัศน์ ก็กลายเป็นซีรีส์ยอดนิยมของประเทศไทย (เซตต์คณิต คงชนะ, 2564)

นอกจากนี้ แม้ซีรีส์ทั้งสองเรื่องจะมีบริบทสังคมประเทศเกาหลีและไทยที่มีความแตกต่างกัน แต่ทั้งสองเรื่องเป็นซีรีส์ที่จะเปลี่ยนมุมมองความคิดต่อเยาวชนสู่การเป็น “อาชญากรเด็ก” ซึ่งก่อคดีร้ายแรงไม่แพ้ผู้ใหญ่ ทั้งฆ่าหั่นศพ คำประเวณี คำยาเสพติด น้อโกง ช่มชู้ ทำร้ายร่างกาย หลอกหลวง และการใช้สื่อสังคมเป็นเครื่องในการกลั่นแกล้งออนไลน์ (cyberbullying) และยังมีเงื่อนไขทางจิตวิทยาและปัญหาครอบครัว ที่ซุกไว้ใต้พรมจนเป็นปมชีวิตของเด็ก เล่าเรื่องได้อย่างกระชับ ลึกลับ น่าติดตาม (ผู้จัดการออนไลน์, 2564) โดยนำเสนอผ่านตัวละครเอกที่เป็นผู้หญิงในบทบาทนางมารร้ายผู้แสนดี

อาชญากรเด็ก: ความหมายและความเข้าใจ

การให้ความหมายของคำว่า “อาชญากรเด็ก” มาจากการทำความเข้าใจในความหมายของคำว่า “อาชญากรรม” (crime) และคำว่า “เด็ก” (children) โดยอาชญากรรมคือ การกระทำความผิดเว้นการกระทำอันฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ซึ่งรัฐจะลงโทษผู้กระทำความผิดตามกระบวนการด้านยุติธรรม (ประมาณ วัฒนวานิชย์, 2546) โดยอาชญากรมักจะหมายถึงผู้ที่ประพฤติฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ทั้งนี้

คำว่าอาชญากรมีความหมายกว้าง และมักอธิบายถึงบุคคลที่กระทำผิดกฎหมาย ขณะที่ความหมายของเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 นั้น คำว่า “เด็ก” คือ บุคคลที่อายุยังไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์ ขณะที่ “เยาวชน” หมายความว่า บุคคลที่อายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

อย่างไรก็ตาม มีการตั้งคำถามว่า การเรียกเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายในทุกกรณีเป็นอาชญากรเด็กนั้นเหมาะสมหรือไม่ และจะกำหนดจากเกณฑ์นับตั้งแต่กระทำความผิดหรือมีกำหนดระยะเวลาานเท่าใด รวมทั้งเด็กและเยาวชนนั้นจะต้องกระทำผิดกฎหมายหลายครั้งหรือไม่ หรือมีการกระทำผิดร้ายแรงเพียงใด จึงจะสมควรมีสถานะเป็นอาชญากรเด็ก ในขณะเดียวกัน ถ้ามีการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์เพียงไม่กี่ครั้ง หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท หรือดูหมิ่น จะถือเป็นอาชญากรเด็กได้หรือไม่ หรือจะต้องเป็นการกระทำความผิดฐานวางเพลิง น้อโกง ลักทรัพย์ ฆ่าคนตาย การข่มขืนกระทำชำเรา เพราะความผิดเหล่านี้มีความร้ายแรงและมีผลกระทบอย่างมากต่อสังคม

ในการนำเสนอของซีริสทั้งสองเรื่อง ได้มุ่งนำเสนอความผิดทางอาญาในระดับของการกระทำความผิดที่เรียกว่า ความผิดอาญาในตัวเอง (mala in se) และนำเสนอความผิดเนื่องมาจากกฎหมายห้าม (mala prohibita) หรือที่นักกฎหมายเรียกว่า เป็นความผิดทางเทคนิค ทั้งนี้ ความผิดในตัวเองมีลักษณะที่เป็นสากลและคงอยู่ตลอดไป เช่น การฆ่าคน วางเพลิง ขิงทรัพย์ ข่มขืน ซึ่งความผิดเหล่านี้สอดคล้องกับหลักศีลธรรม ขณะที่ความผิดเนื่องมาจากกฎหมายห้ามเป็นการกำหนดขึ้นมา และสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่ได้เกี่ยวข้องกับด้านศีลธรรม หรืออาจจะมีการสนับสนุนทางด้านศีลธรรม แต่มีน้อย (ประมาธ วัฒนวานิชย์, 2546)

จากซีริส *เด็กใหม่* จะสะท้อนถึงการเข้าถึงกลุ่มผู้รับสาร ซึ่งเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีการตั้งคำถามถึงสิทธิและเสรีภาพกับการต่อรองอำนาจจากผู้ปกครอง ครู และสังคม ในเรื่อง การกำหนดกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยผู้อื่น แต่ไม่ตอบสนองความต้องการและกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเด็กและ

เยาวชน เช่น การแต่งตัวผิดระเบียบ การมาสายซึ่งเป็นกฎในสถาบันการศึกษา ส่วนการขับรถเร็ว การวิ่งรถสวนเลน เป็นกฎหมายเชิงเทคนิค ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับจริยธรรม แต่เป็นความผิดเชิงเทคนิคที่ห้ามโดยไม่ได้เกี่ยวข้องกับศีลธรรมโดยตรง ทำให้เด็กและเยาวชนสามารถลุกขึ้นมาต่อรองได้โดยใช้เงื่อนไขของสิทธิและเสรีภาพ ทั้งนี้ หากเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรม เช่น ในซีรีส์ *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* มีการนำเสนอการกระทำของเด็กที่ขับรถชนเพื่อนนักเรียนจนเสียชีวิต ซึ่งเป็นความผิดฐานทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยประมาท หรือในซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) ที่นำเสนอการหลอกลวงเด็กมาฆ่าและทำลายศพ ซึ่งเป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ความผิดเหล่านี้จะถูกลงโทษจากสังคมโดยปริยายและไร้การต่อต้านใดๆ และถือว่าเป็น “อาชญากรเด็ก”

1. กระเจงเงา: วิเคราะห์ซีรีส์กับความจริงในสังคม

จากเนื้อหาซีรีส์ทั้งสองเรื่องได้สะท้อนถึงบทบาทเด็กและเยาวชนในสังคม ซึ่งมีการดัดแปลงจากคดีที่เกิดขึ้นจริง โดยปรับเนื้อหาให้มีความสนุกสนาน ตื่นเต้น มีการเล่าเรื่องแบบสืบสวนสอบสวน โดยไม่ได้เล่าเรื่องจริงๆ แต่เล่าเหตุการณ์ในปัจจุบัน แล้วสลับฉากเพื่อให้ผู้ชมติดตามและคาดเดาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต สามารถอธิบายได้ดังนี้

1.1 Juvenile Justice (2022)

ภาพที่ 1 ภาพโปสเตอร์ซีรีส์ Juvenile Justice (2022)

ที่มา: <https://www.korseries.com/synopsis-juvenile-justice-2022/>

สำหรับซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) ได้เล่าเรื่องราวของ “ซิมอินชอก” ผู้พิพากษาหญิงคนใหม่ที่เพิ่งย้ายเข้ามาประจำการ ซึ่งภายใต้ความเย็นชา จริงจัง และลึกลับ เธอกลับมีปมฝังใจในอดีต เธอคอยปกป้องเหยื่อ (ตัวจริง) และครอบครัวของผู้เคราะห์ร้ายให้ได้รับความยุติธรรม แต่ไม่เคยใจอ่อนให้กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเหมือนผู้พิพากษาคนอื่นๆ ซึ่งมักจะพิจารณาโทษไม่รุนแรง จนทำให้มีช่องโหว่ของกฎหมายเยาวชนที่อายุไม่เกิน 14 ปี เลยทำให้พวกเขาไม่สำนึกผิด และมีการกระทำความผิดซ้ำ ตรงกันข้ามกับผู้พิพากษา “ซาแทงู” (รับบทโดย คิมมูยอล) ผู้มีบุคลิกอบอุ่น อ่อนโยน และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยเฉพาะเยาวชน ทว่าภายใต้ความอ่อนโยนดูจพ้อพระและความเมตตาอารีกลับมี

ปมฝังใจในวัยเด็กที่รุนแรงเช่นกัน และลุกขึ้นมาปกป้องเยาวชนอย่างสุดความสามารถ
ทั้งนี้ ซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) มีจำนวน 10 ตอน ซึ่งเขียนบทโดย
“คิมมินซุก” และกำกับโดย “ฮงจงซาน” แต่ละตอนตอกย้ำและสะท้อนเบื้องลึก
ของปมชีวิตอาชญากรเด็กที่มีจุดเริ่มต้นมาจากสถาบันครอบครัวและสังคม
จนไปกระทำความผิดร้ายแรง เช่น เด็กและเยาวชนฆ่าหั่นศพ เป็นแม่เลี้ยง ฆนแล้วหนี
คดีโกงข้อสอบ รวมทั้งการกระทำซ้ำเราหนู เพื่อให้ให้ผู้ชมคล้อยตามและ
ตั้งคำถามว่า “การดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชนควรเปลี่ยนบทลงโทษให้
เทียบเท่ากับผู้ใหญ่” (รัสรินทร์, 2565)

ทั้งนี้ ซีรีส์ได้นำเสนอภาพเด็กและเยาวชนในรูปแบบที่เรียกว่า “วัยรุ่น:
พฤติกรรมที่แย่-เด็กชั่วร้าย” (Youth: Bad Behavior-Evil Children) สะท้อน
พฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่ประพฤติปฏิบัติออกนอกกรอบที่สังคมยอมรับได้
และสร้างความเดือนร้อนให้แก่สังคม รวมทั้งอาจเลวร้ายในระดับที่ทำผิดกฎหมาย
หรือศีลธรรม (Drotner and Livingstone, 2008) ที่สะท้อนผ่านเรื่องราว
คดีอาชญากรรมเด็กฆ่าหั่นศพ คดีอุบัติเหตุวัยรุ่นขับรถโดยไม่มีใบขับขี่ และยังมี
การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตในสถาบัน: โรงเรียน (Institutions: School)
โดยดำเนินผ่านการเล่าเรื่องในสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนและศูนย์ฟื้นฟูเยาวชน
และยังนำเสนอมุมมองความเป็นเพศหญิงและเพศวิถี (girls and sexuality)
ในตอนความรุนแรงในครอบครัวและในคดีกระทำซ้ำเราหนู ผ่านมุมมองการเล่าเรื่อง
และทัศนคติของผู้พิพากษาหญิง ซึ่งอยู่ในวัยผู้ใหญ่และมีอำนาจในการตัดสิน
การกระทำของเด็กและเยาวชน ที่เปิดเรื่องโดยการตั้งคำถามในสังคมเกาหลีใต้
ถึงกระบวนการยุติธรรมในการกำหนดกฎเกณฑ์อายุเด็กและเยาวชนในการ
ไม่ต้องรับโทษหรือได้รับการลดโทษในคดีอาญา โดยมีการประท้วงของประชาชน
ในการบังคับใช้กฎหมายนี้ รวมทั้งนำเสนอการทำงานขององค์กรศาลเยาวชน
ที่ไม่ใช่เพียงแค่ตัดสินโทษหรือเยียวยาเด็กและเยาวชน แต่มีทั้งการควบคุมและ
เยียวยาเด็กและเยาวชนที่พ้นโทษด้วย

ในซีรีส์นี้เป็นแนวดราม่า กฎหมาย ในซีรีส์มีการนำเสนอฉากงาน
เลี้ยงระหว่างผู้พิพากษา กับเด็กและเยาวชนที่พ้นโทษ และมีบทสนทนาใน

ประเด็นคำถามเรื่องการให้โอกาสเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในการกลับตัวกลับใจจากสังคม ที่ปรากฏในฉากที่คนในร้านกล่าวหาเด็กสาวที่เพิ่งพ้นโทษว่า ขโมยกระเป๋าเงิน ขณะที่คนที่อยู่ในร้านต่างพูดเป็นเสียงเดียวกัน และเชื่อว่า เด็กคนนี้เป็นผู้ขโมย เพราะเธอเคยกระทำความผิดมาก่อน ถือเป็นกรณีตรา (label) แต่สุดท้ายความจริงก็ปรากฏว่า เด็กผู้หญิงคนนี้ขโมยกระเป๋าจริงๆ ซึ่งสะท้อนกับปัญหาเรื่องการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ที่มีสถิติการทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับทฤษฎีการประทับตรา (labeling theory) ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดของ Howard S. Becker (1963) นักสังคมวิทยาชาวชิคาโก สหรัฐอเมริกา ซึ่งอธิบายว่า การกระทำที่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน (deviant behavior) อาจจะไม่ได้อันตรึงอยู่กับพฤติกรรมนั้นโดยตรง แต่มาจากการที่คนส่วนใหญ่มีตราในเชิงลบให้กับพฤติกรรมนั้น โดยทฤษฎีนี้สนใจปฏิกริยาของสังคมที่มีต่อผู้กระทำผิดมากกว่าเนื้อหาของของการกระทำนั้นโดยตรง (กองพัฒนานิสัย, 2554) โดยผู้ต้องขังที่พ้นโทษไปแล้วมักจะถูกตราจากสังคม โดยการไม่ไว้วางใจและไม่ยอมรับส่งผลให้ผู้พ้นโทษบางส่วนไม่มีทางออกและกลายเป็นผู้กระทำผิดซ้ำ และกล่าวว่า “สังคมคือผู้สร้างอาชญากร และมีส่วนทำให้บุคคลกลายเป็นผู้กระทำความผิดซ้ำ เพราะไม่เปิดโอกาสให้คนแก้ตัว” เนื่องจากปัจจัยส่วนหนึ่งมาจากการไม่ยอมรับ และตราว่า เป็นบุคคลไม่ดีในสังคม การกีดกันไม่ให้เข้าร่วมทำงาน กีดกันในการเข้าสังคม รวมทั้งมีการตีฉันทินทาถึงความผิดในอดีต มีอคติต่อพฤติกรรมในอนาคต (กองพัฒนานิสัย, 2554) โดยสามารถอธิบายเชื่อมโยงกับเนื้อหาในซีรีส์ได้ คือ เด็กและเยาวชนซึ่งเธอกระทำผิดโดยที่ไม่มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นอาชญากร แต่มาจากความจำเป็นหรือการหลงผิดเพียงชั่ววูบที่พลิกผันชีวิตของเธอจากการเป็นเด็กและเยาวชนปกติไปสู่สถานพินิจหรือในเรือนจำ การเรียนรู้และจิตวิญญาณของความเป็นอาชญากรจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นตามลำดับขณะอยู่ในสถานพินิจหรือในเรือนจำ เนื่องจากมีการคบหาใกล้ชิดสนิทสนมกับอาชญากรตัวจริงเมื่อพ้นโทษออกมาแล้ว ต้องเผชิญกับทัศนคติในเชิงลบของสังคมจากคนในร้าน หรือแม้กระทั่งผู้พิพากษาหญิงตัวละครนำของเรื่องก็คิดเช่นเดียวกันกับคน

ในสังคม ทำให้เธอรู้สึกมีความหวาดระแวงจากคนรอบข้าง และสายตาของคนรอบข้าง ก็เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต ทำให้เธอก็หมดทางเลือก เกิดความรู้สึกต่อต้านสังคม ยอมรับอย่างแท้จริงว่า ตนเองคืออาชญากรเต็มตัว กล้าที่จะเข้าสู่วงการอาชญากร และพร้อมที่ก่ออาชญากรรมซ้ำหรือรุนแรงกว่าเดิมได้

จากแนวคิดนี้ได้นำไปปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาคดีและเยาวชนกระทำความผิดซ้ำโดยการได้รับการยกเว้นโทษ การลดโทษให้ ส่วนบุคคลธรรมดาที่มีที่กระทำความผิด โดยเฉพาะความผิดเล็กน้อย หรือความผิดครั้งแรกที่ไม่ร้ายแรง จะมีการพิพากษาให้รอลงอาญาหรือการคุมความประพฤติ นอกจากนี้ ยังมีนโยบายของรัฐในการพัฒนาฝึกฝนอบรมผู้กระทำความผิด ทั้งในด้านความรู้ ความคิด และจิตสำนึก ให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ดีและลดโทษให้เมื่อมีความประพฤติดี เพื่อลดการประทับตราของสังคมให้ผู้กระทำความผิดได้มีโอกาสปรับปรุงตัว และกลับเข้าสู่สังคมได้ตามปกติ ไม่ถวิลถวิลยอมรับตัวเองว่าเป็นอาชญากรและทำผิดซ้ำ (กองพัฒนานิสัย, 2554) แต่ปัญหาที่พบจากแนวคิดนี้ คือ การที่บทลงโทษน้อยเกินไป ทำให้สังคมรู้สึกไม่ยุติธรรม และอาจจะทำให้คนในสังคมไม่ได้กลัวเกรงกฎหมาย เพราะบทลงโทษที่เบาเกินไปดังปรากฏในซีรีส์ทั้งสองเรื่อง

ทั้งนี้ ในซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) ได้นำเสนอประเด็นที่เด็กและเยาวชนรู้ว่า ตามกฎหมายเด็กและเยาวชนของประเทศเกาหลีใต้ เจ้าหน้าที่ไม่สามารถลงโทษทางกฎหมายกับเด็กที่มีอายุไม่เกิน 14 ปี ได้ เนื่องจากกฎหมายอาญาของประเทศเกาหลีใต้ กำหนดไว้ว่า เยาวชนที่อายุต่ำกว่า 14 ปี ไม่ต้องรับโทษ ขณะที่เด็กและเยาวชนที่อายุ 14-18 ปี ที่กระทำความผิดทางอาญามีโทษจำคุกสูงสุดไม่เกิน 20 ปี ซึ่งในซีรีส์มีผู้ต้องหาในคดีฆาตกรรมสองคนร่วมกันก่อเหตุ โดยมีเด็กชายอายุต่ำกว่า 14 ปี และเด็กสาวอายุไม่เกิน 18 ปี ที่ได้รับโทษจำคุก 20 ปี ซึ่งเด็กสาวพยายามโต้เถียงและโยนความผิดให้เด็กชายรับผิดชอบคนเดียว เนื่องจากเด็กชายอายุต่ำกว่า 14 ปี ไม่ต้องรับโทษตามการคุ้มครองเยาวชน และหลังจากพวกเขาถูกสอบสวนเสร็จแล้ว ก็จะถูกส่งตัวกลับบ้านเหมือนทุกครั้ง จึงทำให้พวกเขาไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย โดยปรากฏในฉากที่อยู่ในศาลเยาวชนที่เด็กผู้รับสารภาพว่า เป็นผู้ฆ่าเหยื่อ ซึ่งเป็นเด็กชั้นประถมศึกษาแล้วอำพราง

คดีโดยการหันศพบ เขาพูดตอบคำถามในศาลด้วยสีหน้าและท่าทางสนุกสนาน พร้อมทั้งหัวเราะในขณะที่เริ่มต้นด้วยประโยคว่า “อยากฟังเรื่องตลกหน่อยไหม” ขณะเล่าถึงวิธีการลงเหยื่อไปฆาตกรรม และยังถามกลับว่า “ถ้าอายุไม่ถึงสิบสี่ ต่อให้ฆ่าคนก็ไม่ติดคุก จริงหรือเปล่า” เป็นคำถามที่ซีริสสะท้อนเหตุการณ์จริงจาก เหตุการณ์เด็กและเยาวชนในประเทศเกาหลีก่ออาชญากรรมโดยไม่เกรงกลัวต่อ กฎหมาย ทำให้ซีริสนำเสนอถึงการทำให้กฎหมายมีความศักดิ์สิทธิ์ดังที่ผู้พิพากษาหญิงซึ่งเป็นตัวละครเอกของเรื่องได้กล่าวไว้ว่า “เราต้องทำให้เห็นว่า กฎหมายน่ากลัวแค่ไหน ต้องสั่งสอนพวกเขาว่า ถ้าทำร้ายคนอื่น ผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร”

นอกจากนี้ ยังมีการสะท้อนช่องว่างทางกฎหมายเด็กและเยาวชน และการอ้างเรื่องจิตเวช ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาครอบครัว เป็นสาเหตุในการ ก่อคดีอาชญากรรม ซึ่งในซีริสเรื่องนี้ เด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดอ้างมีอาการทางจิตเวช มีภาพหลอน โดยเหตุผลทางด้านจิตเวชถูกนำมาใช้ในการเป็นข้ออ้าง ในการลดโทษหรือการไม่ต้องรับผิดทางอาญาได้ แต่ซิมมินซอกได้โต้แย้งประเด็นนี้ จากการอำพรางคดีอย่างแยบยลที่เกินวิสัยของเด็กที่มีอาการทางจิตจะสามารถ กระทำได้ จึงสามารถสืบสาวไปถึงเยาวชนที่เป็นผู้ฆ่าเหยื่อที่แท้จริง

ในซีริสนี้ยังได้นำเสนอประเด็นปัญหาครอบครัว การหย่าร้าง การทำงานจนไม่มีเวลาดูแลลูกหลาน จนเกิดปัญหาให้เด็กและเยาวชนโตได้ด้วย สังคม สื่อ และเงิน มากกว่าความรักความเข้าใจจากบุคคลในครอบครัว ในซีริส มีฉากที่ตามตัวผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในชั้นศาลแล้ว มาซ้ำ หรือให้หมายมาแทน ในขณะที่ครอบครัวที่สูญเสียลูกจากการฆาตกรรมกลับมาศาลและมีความใส่ใจในคดี ขณะเดียวกัน ในซีริสยังมีฉากสะท้อนใจของพ่อ และแม่ที่สูญเสียลูกจากเหตุการฆาตกรรมที่เห็นภาพเด็กและเยาวชนที่ก่อเหตุ ถกเถียงกันในชั้นศาล โดยไม่มีสีหน้าท่าทางสำนึกผิด และแม่ของเด็กและ เยาวชนที่ถูกฆาตกรรมมีความหวังเพียงต้องการไม่ให้เกิดเหตุการณ์นี้อีกในสังคม ไม่อยากให้มีใครต้องมาสูญเสียลูกอันเป็นที่รักเหมือนเธอ และได้ส่งต่อความรักจากการมอบของเล่นของลูกให้กับเด็กคนอื่นต่อไป เป็นสัญลักษณ์ถึงการส่งต่อ ความรักที่มีต่อลูกไปยังเด็กๆ ในสังคม

สำหรับเนื้อหาในซีรีส์ตอนนี้เป็นการดัดแปลงจากเหตุการณ์ในปี 2017 ที่เด็กหญิงวัยประถมศึกษา อายุ 8 ขวบ ที่หายไปโดยไร้ร่องรอย จนพบเบาะแสเป็นชิ้นส่วนอวัยวะในถุงชั้นดาดฟ้า และมีอวัยวะบางอย่างหายไป จนกระทั่งจับกุมผู้ต้องสงสัยได้ซึ่งเป็นเพียงเด็กสาวมัธยมศึกษา อายุ 17 ปี หลังจากสอบสวนสืบสวนพบว่า เธอได้รับการจิจจากเพื่อนในเกมทางสื่อสังคมให้ปฏิบัติภารกิจฆ่าเด็กที่อยู่ในสนามเด็กเล่น แล้วส่งชิ้นส่วนอวัยวะมาให้เพื่อแสดงว่า ปฏิบัติภารกิจเสร็จแล้ว หลังจากนั้นเธอจึงไปฆาตกรรมอำพรางศพ โดยล่อลวงเด็กหญิงที่ต้องการยืมโทรศัพท์มือถือโทรหาแม่ เพราะกลัวว่าแม่เป็นห่วง จึงหลอกให้มาโทรศัพท์ที่ห้อง โดยมีการสื่อสารกับเพื่อนทางออนไลน์ที่มอบหมายภารกิจ และเพื่อนคนนั้นเป็นเพียงเด็กสาวอายุ 18 ปี เท่านั้น คดีนี้ศาลตัดสินให้มีการลงโทษจำคุกสูงสุดที่กฎหมายเด็กและเยาวชนอนุญาต คือ จำคุก 20 ปี ตามความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และศาลยังสั่งให้สวมอุปกรณ์ติดตามตำแหน่งเป็นเวลา 30 ปี ขณะที่ทนายความของเยาวชนที่อายุ 17 ปี ได้อ้างว่า ในขณะที่ก่ออาชญากรรมโดยยืนยันว่า เธอป่วยเป็นโรคแอสเพอร์เกอร์ (Asperger's disorder) ซึ่งอยู่ในกลุ่มโรคออทิสติก (autism spectrum disorder) และเป็นโรคหลายบุคลิก (dissociative identity disorder) เป็นโรคทางจิตเวชที่ทำให้ผู้ป่วยมีอัตลักษณ์หรือบุคลิกมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป แต่ศาลไม่รับฟัง ทั้งนี้ คดีดังกล่าวกลายเป็นหัวข้อข่าวเกี่ยวกับความโหดร้ายของการฆาตกรรมและทัศนคติต่อต้านสังคมของจำเลยที่อายุน้อยต่ออาชญากรรมที่พวกเขาก่อขึ้น (The Korea Times, 2018) โดยพวกเขา มองว่า การฆ่าคนโดยไม่มีเหตุอันควร ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเป็นเรื่องสนุก ไม่ต่างจากการทำภารกิจในเกม ซึ่งในซีรีส์ได้มีฉากที่มีบทสนทนาว่า “โทษแค่นี้คิดว้าเงี เมื่อฆาตกรฆ่าคนแบบโหดร้าย แต่โทษสถานเบาเพราะยังเป็นเด็ก” นอกจากนี้ ในซีรีส์ยังมีการนำเสนอคดีการฆ่าข่มขืนกลุ่มซึ่งมีเค้าโครงมาจากการฆ่าข่มขืนกลุ่มมึรยาง (Miryang) ในประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นเหตุการณ์เยาวชนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนไม่น้อยกว่า 41 คน ร่วมกันฆ่าข่มขืนเด็กและเยาวชนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นการตอกย้ำให้เห็นการกระทำของอาชญากรเด็กในสังคมเกาหลี ที่มีความรุนแรงและโหดร้าย

ยากเกินกว่าจะอภัยให้ได้ ส่วนในตอนที่ 7-8 นำเสนอจากคดีเยาวชนขับขี่รถยนต์ โดยไม่ได้รับอนุญาต จนก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ซึ่งการที่เยาวชนขับรถยนต์โดยไม่มีใบขับขี่ถือว่า สะท้อนภาพเกี่ยวกับคดีเยาวชนขับรถชนผู้อื่นจนถึงแก่ความตาย ที่มักได้ยินข่าวบ่อยครั้ง (ประภาส อยู่เย็น, 2565)

หลังจากนั้น ในประเทศเกาหลีก็ยังมีคดีที่ผู้ก่อเหตุเป็นเด็กและเยาวชน จนมีการเรียกร้องให้แก้ไขกฎหมายนี้ เนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันที่ 1 กันยายน 2017 ที่มีผู้เผยแพร่คลิปจากกล้องวงจรปิดในอินเทอร์เน็ต โดยบันทึกเหตุการณ์เด็กหญิงวัย 14 ปี ที่เมืองปูซาน ถูกเด็กหญิงกลุ่มหนึ่งรุมทำร้ายอย่างโหดเหี้ยม และถูกทิ้งไว้ให้รอความตายอยู่ข้างทางอย่างน่าสงสาร ทำให้แม่ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายได้เรียกร้องขอความเป็นธรรม และขอให้ยกเลิกกฎหมายที่คุ้มครองอาชญากรเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ได้รับการลดโทษให้รับโทษเท่ากับบุคคลที่อายุมากกว่า 18 ปี โดยนำไปสู่การร่วมกันลงชื่อเรียกร้องให้แก้ไขกฎหมายจนได้รายชื่อเกิน 250,000 รายชื่อ ซึ่งกลุ่มผู้สนับสนุนให้แก้ไขกฎหมายประเด็นนี้ได้อ้างถึงสถิติการก่อเหตุอาชญากรรมของเยาวชนที่เพิ่มขึ้น โดยพบว่า เด็กอายุ 10-14 ปี ก่ออาชญากรรมในปี 2011 ถึง 9,500 ครั้ง แต่ในปี 2012 เพิ่มขึ้นถึง 9,928 ครั้ง จนกระทั่งปี 2017 พบว่า เด็กอายุ 10-13 ปี ก่ออาชญากรรมเพิ่มขึ้น 7.9% โดยเฉพาะเด็กที่มีอายุเพียง 13 ปี มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นถึง 14.7% (M2F, 2561) ขณะที่ฝ่ายต่อต้านการแก้ไขกฎหมายนี้มองว่า การลดอายุเยาวชนให้รับโทษเหมือนผู้ใหญ่ไม่มีประโยชน์ และอาจทำให้สถานการณ์เลวร้ายลง เนื่องจากการลงโทษจำคุกในเรือนจำไม่ใช่ที่ขัดเกลาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีได้ แต่กลายเป็นที่บ่มเพาะให้เจอผู้ที่กระทำความผิด และมีการแลกเปลี่ยนวิชาความรู้ในการก่ออาชญากรรม รวมทั้งไม่สำนึกกับความผิดที่ทาลงไป เมื่อพ้นโทษมาแล้วยังมีโอกาสก่อเหตุอีกครั้ง และมีเครือข่ายกลุ่มในการก่ออาชญากรรมมากขึ้น (Post Today, 2561) โดยในซีรีส์เรื่องนี้ได้นำกระแสสังคมนี้มานำเสนอในเรื่องอย่างแนบเนียน จนกระทั่งทรวงยุติธรรมเกาหลีได้ประกาศวันนี้ ในวันที่ 26 ตุลาคม 2565 ว่า ทรวงจะปรับแก้ไขกฎหมายอาชญากรรมและเยาวชน โดยจะปรับลดอายุผู้รับผิดทางอาญาลง 1 ปี

จากปัจจุบัน 14 ปี ซึ่งจะทำให้ผู้มีอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป สามารถรับผิดชอบทางอาญาได้ เพื่อรับมือจำนวนคดีอาชญากรรมที่ก่อเหตุโดยเยาวชนที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น (ผู้จัดการออนไลน์, 2565)

นอกจากนี้ ในเรื่องยังกล่าวถึงประเด็นคุณสมบัติผู้พิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวจากการที่ตัวละครเอกของเรื่องซึ่งเป็นผู้พิพากษาที่มีความเย็นชาและเกลียดเด็ก ด้วยอุปนิสัยเช่นนี้จึงถูกสื่อมวลชนนำเสนอ และวิพากษ์วิจารณ์ถึงความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัว รวมทั้งปิดท้ายเรื่องถึงความย้อนแย้งของชิมอินซอกที่มีหน้าที่เป็นผู้พิพากษาหญิง แต่เกลียดอาชญากรเด็ก ทั้งนี้จึงทำให้เกิดคำถามว่า ชิมอินซอกมีความเหมาะสมกับตำแหน่งผู้พิพากษาหญิงในศาลเด็กและเยาวชนหรือไม่

ขณะเดียวกัน ในซีรีส์ยังได้นำเสนอประเด็นที่ชิมอินซอกซึ่งเป็นผู้พิพากษาหญิงถูกตำหนิเพราะไปก้าวล่วงอำนาจในการทำงานสืบสวนสอบสวนของตำรวจ โดยมีประเด็นความขัดแย้งในการทำงานในกระบวนการยุติธรรมของเกาหลีในองค์กรใหญ่ คือ ตำรวจ อัยการ และศาล ที่แยกหน้าที่และการทำงานที่ชัดเจนเพื่อความยุติธรรม แต่เมื่อชิมอินซอกพบพิรุณจากหลักฐานในสำนวนและการพิจารณาคดีในชั้นศาล เธอจึงไปสืบสวนและสอบสวนด้วยตัวเอง รวมทั้งเกลี้ยกล่อมให้เยาวชนผู้กระทำผิดยอมรับสารภาพ ซึ่งทำให้ถูกผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงเรียกไปตำหนิเพราะเป็นการทำเกินอำนาจของการเป็นผู้พิพากษา ทั้งที่มีผลต่อการตัดสินใจอย่างมาก และทำไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ซึ่งเป็นการสะท้อนปัญหาของกระบวนการยุติธรรมที่เมื่อมีการแยกอำนาจกันอย่างชัดเจนของแต่ละฝ่าย แต่มีกระบวนการทำงานที่ต่อเนื่องกัน และเมื่อมีการติดกระดุมเม็ดแรกผิด ก็ทำให้ติดผิดไปทุกเม็ด แต่หากเข้าไปแก้ไขปัญหาลูกโซ่ที่ไม่ใช่หน้าที่ของตนเองก็จะนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างองค์กรในกระบวนการยุติธรรมในเกาหลีได้

สุดท้ายนี้ ซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) ไม่เพียงแต่นำเสนอเรื่องราวคดีดังของอาชญากรเด็กเท่านั้น แต่ยังนำเสนอหน้าที่และการทำงานของผู้พิพากษาศาลเด็กและเยาวชน รวมทั้งนำเสนอกระบวนการยุติธรรมของประเทศเกาหลีได้

ที่มีความสมจริง รวมทั้งข้อจำกัดในการตัดสินใจจากกฎหมายหรือการทำงานภายใต้ความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ หน่วยงาน อัยการ ตำรวจ จนถึงศูนย์ฟื้นฟูเด็กและเยาวชน รวมทั้งบทบาทของครอบครัวที่ควรก้าวเข้ามาเรียกร้องความยุติธรรมให้เด็กและเยาวชนที่เป็นเหยื่อผู้ถูกกระทำ และคอยอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนที่พลั้งพลาดไปกระทำความผิด รวมทั้งให้โอกาสพวกเขาได้ยืนขึ้นอีกครั้งอย่างมั่นคงในสังคม และมีอนาคตที่สดใสไม่ต่างจากเด็กทั่วไป

1.2 ซีรีส์ เด็กใหม่ ในซีซั่น 2

ภาพที่ 2 ภาพโปรโมตซีรีส์ เด็กใหม่ ซีซั่น 2

ที่มา: <https://about.netflix.com/th/news/netflix-announces-premiere-date-for-girl-from-nowhere-season-2>

ซีรีส์ *เด็กใหม่* ซีซั่น 2 (2021) เป็นการเล่าเรื่องผ่านตัวละครที่ชื่อแนนโน๊ะ หรือนางสาวมารา อมราตยกุล ที่เป็นตัวแทนของลูกสาวชาตานที่มีความอมตะ มีอำนาจเหนือธรรมชาติ โดยชื่อ มารา อมราตยกุล เมื่อแยกถอดความหมายนั้น “มารา” แปลว่า มารหรือปีศาจ ส่วน “อมราตยกุล” แปลโดยรวมคือ เป็นอมตะ และเมื่อรวมความหมายของชื่อ-สกุลแล้ว แปลว่า ปีศาจ ผู้เป็นอมตะ (คมชัดลึกออนไลน์, 2564) โดยมีการนำเสนอเนื้อเรื่องในรูปแบบของสถาบัน: โรงเรียน (Institutions: School) โดยดำเนินเรื่องในสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีการเรียนการสอน มีกฎระเบียบ รวมทั้งนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน เพื่อนร่วมชั้น รวมทั้งรุ่นพี่รุ่นน้อง โดยเฉพาะตอน “EP. 5 รับน้อง (Sotus): ซ่อมรุ่นน้องถึงตาย! รุ่นพี่ไม่ลายนวล โทษหนักจนต้องรอขอชีวิต” ที่เป็นเรื่องราวคดีดังในประเทศไทยที่มีการรับน้องและรุ่นพี่ซ่อมรุ่นน้องจนถึงแก่ความตาย และยังนำเสนอมุมมองความเป็นเพศหญิงและเพศวิถี (girls and sexuality) ที่นำเสนอผ่านมุมมองตัวละครเอก ซึ่งเป็นเพศหญิง โดยเฉพาะเสนอในตอน “นักร้องแต่มี (Pregnant): ท้องอีก! นร. ยานดัง ครั้งนี้ ‘ผู้หญิง’ จะไม่รับกรรมฝ่ายเดียว” และมีการแก้แค้นของผู้หญิงกับผู้ชายเจ้าชู้กับการสะท้อนปัญหาท้องในวัยเรียน และยังสามารถนำเสนอภาพเด็กและเยาวชนในรูปแบบที่เรียกว่า วัยรุ่น: พฤติกรรมเลวร้าย-เด็กชั่วร้าย (Youth: Bad Behavior-Evil Children) โดยสะท้อนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่ประพฤติปฏิบัติออกนอกกรอบ ที่ลุกขึ้นมาต่อรองอำนาจกับสังคมและโรงเรียน และนำเสนอเด็กและเยาวชนที่สร้างความเดือนร้อนให้แก่สังคม และได้กระทำผิดกฎหมายและผิดหลักศีลธรรม (Drotner and Livingstone, 2008) โดยเฉพาะในตอน “มินนี่ 4 ศพ (Minnie and the Four Bodies): โยไซซิ่งชนตาย 4 ครั้งนี้... หนีไม่รอด”

ภาพที่ 3 ภาพโปรโมตซีรีส์ เด็กใหม่ ซีซั่น 2 ตอน “มินนี่ 4 ศพ”

ที่มา: <https://thethaiger.com/th/news/437484/>

ทั้งนี้ ขอยกตัวอย่างกรณีการนำเสนอเรื่องราว มินนี่ 4 ศพ ซึ่งมาจากตัวละครเด็กหญิงที่ชื่อว่า มินนี่ โดยนำเสนอภูมิหลังของตัวละคร ยาวชนที่อายุน้อย เติบโตในครอบครัวมีฐานะร่ำรวย และใช้เงินแก้ปัญหา ตามแนวคิดทุนนิยม รวมทั้งปัญหาสังคมที่คนรวยสามารถใช้ความรวย ในการปิดบังความผิด และรอดพ้นการดำเนินคดีหรือการถูกลงโทษตามกฎหมายเกณฑ์ของสังคม เปิดเรื่องด้วยคำพูดที่เสียดสีสังคมพร้อมเสียงผิวปาก ของแนนนี่๊ะ ซึ่งเป็นตัวละครเอกที่ไม่ใช่มนุษย์ และมองว่า มนุษย์มีกิเลส ตัณหา และมีคำพูดว่า “ในประเทศที่ไม่มีที่สำหรับคนจน และไม่มีผลกระทบ สำหรับคนรวย บางทีทุกวันนี้ การพิพากษาอาจจะไม่ได้อยู่ในศาล แต่อยู่

ที่คุณมีเงินเท่าไร” โดยยกตัวอย่างจากมินนี่ลอกข้อสอบและถูกจับได้ อาจารย์จึงเรียกพบผู้ปกครอง แม้เธอจะทำผิด แต่รอดการลงโทษที่สมควรได้รับจากการไล่ออก เป็นการล้างห้องน้ำ เป็นโทษสถานเบาที่ไม่เหมาะสมกับการกระทำผิดของเธอ ด้วยเหตุเพราะพ่อของเธอเสนอเงินจำนวนหนึ่งล้านบาท บริจาคให้แก่โรงเรียน การที่ผู้ปกครองใช้เงินในการแก้ปัญหาสอดคล้องกับปัญหาสังคมที่ว่า “ลูกคนรวย ทำอะไรก็ไม่ผิด” เป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมระหว่างคนรวย คนชั้นกลาง และคนจน ในซีรีส์ยังนำเสนอปัญหาความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมและกฎระเบียบในสังคมไทยที่ว่า “ถ้าเงินพูด ความยุติธรรมจะเงยบ” อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองของมินนี่ก็ไม่ได้นิ่งเฉย โดยได้มีการลงโทษด้วยการยึดรถยนต์และกักบริเวณเป็นเวลาหนึ่งเดือน แต่มินนี่ไม่เคยสำนึกในการกระทำของตนเองแม้แต่อย่างยิ่งไม่ยอมถูกกักตัว ซึ่งสะท้อนถึงเรื่องปัญหาครอบครัวที่เมื่อบิดามีอำนาจปกครองในครอบครัวใช้อำนาจลงโทษโดยปราศจากการสื่อสารเพื่อให้ความรู้และความเข้าใจ ทำให้ผู้ที่ถูกลงโทษไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม นำไปสู่ปัญหาการไม่ยอมรับคำตัดสินและต้องหาทางหลบหนี รวมทั้งสะท้อนผู้ปกครองไม่ใส่ใจกฎหมายจราจรโดยการอนุญาตให้ลูกหลานขับรถยนต์หรือจักรยานยนต์ทั้งที่ไม่มีใบขับขี่ เพราะอายุยังไม่ถึงวัยที่กฎหมายอนุญาตให้ทำใบขับขี่ได้

ต่อมามินนี่ได้หลบหนีโดยการขับรถออกไปข้างนอกด้วยสภาพมินเมาจากการดื่มไวน์ ซึ่งฉากนี้ได้สะท้อนถึงปัญหาสังคม “เมาแล้วขับ คุยโทรศัพท์ ขับรถเร็ว” ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการเกิดอุบัติเหตุทางท้องถนน ในขณะที่ระหว่างที่ขับผ่านหน้าโรงเรียนด้วยความเร็วสูง โดยไม่ได้ชะลอความเร็วทั้งที่ฝนตกหนัก ขับผ่านเขตโรงเรียนและสภาพถนนลื่น ทำให้รถของมินนี่ได้ชนเข้ากับรถสองแถว ส่งผลให้เพื่อนร่วมโรงเรียนของเธอเสียชีวิตถึง 4 ราย หลังจากนั้นครอบครัวของเธอไม่มีการเยียวยาผู้เสียชีวิตและแสดงความเสียใจต่อครอบครัวผู้เสียชีวิต ทั้งยังปฏิเสธการให้สัมภาษณ์สื่อ ขณะที่พ่อของเธอกลับหวังหุ้นของบริษัทและชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล นอกจากนี้

มินนี่ได้รอดพ้นจากความผิดฐานฆ่าคนตายตามกฎหมายไปได้ โดยสู้คดีด้วยการอ้างว่าเบรกรถเสียและรถสองแถวขับรูดโดยประมาท

ในซีรีส์นี้ได้นำเสนอโดยเน้นประเด็น “อำนาจเงินซื้อความยุติธรรมได้” ทำให้ลูกคนรวยถูกลงโทษสถานเบา แต่ในความเป็นจริง ในกรณีนี้ยังมีสาเหตุสำคัญมาจากการที่มินนี่เป็นเยาวชนที่ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมาย และเมื่อสังคมสิ้นหวังกับกระบวนการยุติธรรมในการลงโทษคนรวย เด็ก และเยาวชนให้เหมาะสมกับความสูญเสียตามความรู้สึกของประชาชน ในซีรีส์ได้นำเสนอทางเลือกใหม่โดยมีบทลงโทษที่มาจากอำนาจเหนือธรรมชาติ ที่มีแฉะโน๊ะและยูริเป็นผู้อยู่เบื้องหลังกรรมตามทันนี้ ในฐานะปีศาจ นอกจากนี้ ยังเสนอประเด็นเรื่องผู้กระทำผิดมักจะทำง้อหลักฐาน ซึ่งรู้ทั้งรู้ว่าไม่มีหลักฐานที่จะเอาผิดตัวเองได้ ดังนั้นแฉะโน๊ะจึงลี้ภัยตัวไว้นเพื่อเตือนสติของมินนี่ตอนที่ให้สัมภาษณ์หลอกหลวงประชาชนว่า “ไม่ได้เมาแล้วขับ และได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” รวมทั้งยังคอยหลอกหลอนพร้อมๆ กับเพื่อนที่เสียชีวิตในอุบัติเหตุ ซึ่งเป็นการสะท้อนสังคมไทยที่สุดท้ายแล้วในการเลื่อมความศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม ขณะที่บทลงโทษจากสังคม (social sanction) ที่สังคมวิพากษ์วิจารณ์ผ่านช่องทางสื่อสังคม โดยแฉะโน๊ะนำการแสดงความคิดเห็นเหล่านั้นมาเป็นบทลงโทษ เช่น การหักขาที่ไม่ยอมเหยียบเบรก การตบปากที่พูดโกหก และการบีบคอที่คอยสร้างปัญหาให้ครอบครัว ขณะที่กลุ่มเพื่อนในโรงเรียนก็ไม่ยุ่งเกี่ยว จนมินนี่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวในโรงเรียนจนในที่สุด มินนี่ต้องถูกรรรมตามทันจากอำนาจเหนือธรรมชาติของแฉะโน๊ะและยูริ จนต้องตายแทนบทลงโทษจากกระบวนการยุติธรรม

ทั้งนี้ ซีรีส์เรื่อง *เด็กใหม่* ซีซั่น 2 ในตอน “มินนี่ 4 ศพ” เป็นการผสมผสานปัญหาสังคมและการตั้งคำถามของการดำเนินกระบวนการยุติธรรมกับ “ลูกคนรวย” โดยมีบางส่วนคล้ายกับคดีดัง “แพรวา 9 ศพ” จากเหตุการณ์อุบัติเหตุรถแก๊งชีวิตพุ่งชนรถตู้โดยสารเส้นทางระหว่างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตกับสถานีหมอชิต (สาย ต.118) ซึ่งมี

ผู้โดยสาร 14 คน บนทางยกระดับอุตราภิมุข (ทางด่วนโทลล์เวย์) ในคืนวันที่ 27 ธันวาคม 2553 จนมีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์นั้น 9 ศพ และบาดเจ็บ 5 คน ที่ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ส่วนเยาวชนที่เป็นผู้ขับรถชนได้บาดเจ็บเพียงเล็กน้อย และพึงชอบทางยกระดับอุตราภิมุข พร้อมกับกดโทรศัพท์มือถือ ซึ่งผู้ต้องหาในคดีเป็นเพียงเยาวชนวัย 17 ปี ซึ่งขับรถโดยไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ ซึ่งจะออกให้สำหรับบุคคลอายุสิบแปดปีขึ้นไปเท่านั้น โดยถูกแจ้งข้อหากระทำการโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ชีวิตและบาดเจ็บ และขับขี่รถยนต์โดยไม่มีใบอนุญาตขับขี่ เนื่องจากยังเป็นเยาวชนที่อายุไม่เกินสิบเจ็ดปีอยู่ในเงื่อนไขตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ซึ่งมีการคุ้มครองเด็กและเยาวชน สามารถพิจารณาลดโทษลงตามสมควร หลังจากนั้น ในเมื่อปี 2557 ศาลอุทธรณ์ลงโทษเพิ่มแก่โทษรอลงอาญาเพิ่มเป็น 4 ปี และบำเพ็ญประโยชน์ 48 ชั่วโมงต่อปีเป็นเวลา 4 ปี (ผู้จัดการออนไลน์, 2562)

หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าว แม้ได้มีมาตรการป้องกันความปลอดภัยให้แก่ผู้โดยสารในรถตู้สาธารณะ แต่ก็ยังพบว่า มีเด็กและเยาวชนขับรถยนต์โดยไม่มีใบขับขี่ โดยที่ผู้ปกครองอนุญาตหรือไม่ได้ควบคุมและดูแลบุตรหลานอย่างเข้มงวดในการขับขี่รถยนต์ จนเกิดเหตุซ้ำร้ายจากกรณีอุบัติเหตุเมื่อคืนวันที่ 30 กันยายน ปี 2565 เวลาประมาณ 22.00 น. ได้มีเยาวชนชายวัยรุ่น อายุ 15 ปี ขับรถมากับเพื่อนวัยรุ่นด้วยกันรวม 3 คน ขับรถเก๋งยี่ห้อ บีเอ็มดับเบิลยู ฟังก์ชันรถจักรยานยนต์ของบัณฑิตหนุ่มวิศวกรรมศาสตร์ จนเสียชีวิตบริเวณสี่แยกไฟแดง ถนนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี จังหวัดนครราชสีมา โดยจากการตรวจสอบสวนพบว่า รถยนต์เก๋ง BMW ได้ขับฝ่าสัญญาณไฟแดงมาด้วยความเร็ว ก่อนฟังก์ชันรถจักรยานยนต์จนเจ้าของรถจักรยานยนต์เสียชีวิต โดยถูกแจ้งข้อกล่าวหาเบื้องต้น 3 ข้อหา ประกอบด้วย ขับรถโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นเสียชีวิต ขับรถฝ่าสัญญาณไฟแดง และไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ยังคงมีเหตุการณ์ที่เด็กและเยาวชนขับรถยนต์โดย

ไม่มีใบขับขี่ และเป็นเหตุทำให้ผู้อื่นเสียชีวิตและบาดเจ็บได้ โดยปัญหานี้ ยังไม่ได้รับการแก้ไขที่เข้มงวดในประเทศไทย (มติชนออนไลน์, 2565)

หลักกฎหมายคุ้มครองเด็กและเยาวชนกับที่มาแห่งบทเว้นโทษและลดโทษ

ในประเทศไทยมีการใช้กฎหมายคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยดำเนินการที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ 10 (ค.ศ. 2007) (General Comment No. 10 [2007] Children's rights in juvenile justice) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child - CRC) และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ 2 (พ.ศ. 2557 ถึง พ.ศ. 2563) ซึ่งรวมไปถึงแนวทางในการยกเว้นโทษและลดโทษสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีอาญาด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้ (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 29, 2565)

1) เด็กที่อายุไม่เกิน 12 ปี

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 73 บัญญัติไว้ว่า “เด็กอายุยังไม่เกินสิบสองปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ” ซึ่งหมายความว่า ถ้าเด็กที่อายุไม่เกินสิบสองปีกระทำความผิดทางอาญา เด็กคนนั้น จะไม่ต้องรับโทษใดๆ เลย ไม่ว่าความผิดนั้นจะหนักหนาและรุนแรงเพียงใดก็ตาม

2) เด็กที่อายุกว่า 12 - ไม่เกิน 15 ปี

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 74 บัญญัติไว้ว่า “เด็กอายุกว่าสิบสองปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควร จะเรียกบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาตักเตือนด้วยก็ได้

(2) ถ้าศาลเห็นว่า บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสามารถดูแลเด็กนั้นได้ ศาลจะมีคำสั่งให้ มอบตัวเด็กนั้นให้แก่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไป โดยวางข้อกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองระวังเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลา

ที่ศาลกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามปี และกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควร ซึ่งบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละหนึ่งหมื่นบาท ในเมื่อเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น แต่ถ้าเด็กนั้นอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และศาลเห็นว่า ไม่สมควรจะเรียกบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมาวางข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้น ศาลจะเรียกตัวบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาสอบถามว่า จะยอมรับข้อกำหนดทำนองที่บัญญัติไว้สำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองดังกล่าวมาข้างต้นหรือไม่ก็ได้ ถ้าบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ยอมรับข้อกำหนดเช่นนั้น ก็ให้ศาลมีคำสั่งมอบตัวเด็กให้แก่บุคคลนั้นไปโดยวางข้อกำหนดดังกล่าว

(3) ส่งตัวเด็กนั้นไปยังสถานศึกษา หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานแนะนำทางจิต หรือสถานที่ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกและอบรมเด็ก ตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่ไม่เกินกว่าวันที่เด็กนั้น จะมีอายุครบสิบแปดปี

ในกรณีที่มอบตัวเด็กให้แก่บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ ตาม (2) ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติดังเด็กนั้น เช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา 56 ด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลแต่งตั้งพนักงานงานคุ้มครองประพฤดิหรือพนักงานอื่นใดเพื่อคุ้มครองประพฤติดังเด็กนั้น

ในกรณีที่เด็กนั้นไม่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง หรือมีแต่ศาลเห็นว่าไม่สามารถดูแลเด็กนั้นได้ หรือในกรณีที่เด็กอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และบุคคลนั้นไม่ยอมรับ

ข้อกำหนดดังกล่าวใน (2) ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควร เพื่อดูแล อบรม และสั่งสอนตามระยะเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้ในเมื่อบุคคลหรือองค์การนั้นยินยอม ในกรณีเช่นว่านี้ ให้บุคคลหรือองค์การนั้นมีอำนาจเช่นผู้ปกครองเฉพาะเพื่อดูแล อบรม และสั่งสอน รวมตลอดถึงการกำหนดที่อยู่และการจัดให้เด็กมีงานทำตามสมควรหรือให้ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นก็ได้

คำสั่งของศาลดังกล่าวใน (2) (3) วรรคสอง และวรรคสามนั้น ถ้าในขณะใด ภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดไว้ ความปรากฏแก่ศาล โดยศาลรู้เอง

หรือตามคำเสนอของผู้มีส่วนได้เสีย พนักงานอัยการ หรือบุคคลหรือองค์กรที่ศาลมอบตัวเด็กเพื่อดูแล อบรม และสั่งสอน หรือเจ้าพนักงานว่า พฤติการณ์เกี่ยวกับคำสั่งนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ก็ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งนั้น หรือมีคำสั่งใหม่ ตามอำนาจในมาตรานี้”

จากหลักกฎหมาย มาตรา 74 นั้น หมายความว่า เด็กอายุกว่าสิบสองปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปีกระทำความผิดทางอาญาแม้เด็กไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการดังนี้ คือ ว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาตักเตือนด้วยก็ได้ หรือถ้าศาลอาจจะมีการวางข้อกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองระวางไม่ให้เด็กก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปีและกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควร ซึ่งบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละหนึ่งหมื่นบาท หรือส่งตัวเด็กนั้นไปยังสถานศึกษา หรือสถานฝึกและอบรม หรือที่อื่นเพื่อฝึกและอบรมเด็ก ตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนดโดยเกินกว่าวันที่เด็กคนนั้นจะมีอายุครบสิบแปดปี

3) ผู้ที่อายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดอายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดให้ศาลพิจารณาถึงความรู้ผิดชอบและสิ่งอื่นที่ปวงเกี่ยวกับผู้นั้น ในอันที่จะควรวินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้จัดการตามมาตรา 74 หรือถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง”

จากหลักกฎหมายในมาตรา 75 นั้น หมายความว่า เยาวชนที่อายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี ถ้ากระทำความผิดทางอาญา หากศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้จัดการตามมาตรา 74 ได้ หรือถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงครึ่งหนึ่ง

4) ผู้ที่อายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้”

จากหลักกฎหมาย มาตรา 76 นั้น หมายความว่า ผู้ที่อายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี กระทำความผิดทางอาญา ให้ลงโทษตามที่ศาลเห็นสมควรโดยสามารถลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือครึ่งหนึ่ง เนื่องจากเด็กและเยาวชนยังมีวุฒิภาวะน้อยกว่าคนทั่วไป และอาจจะกระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จึงควรได้รับลดโทษ หรือยกเว้นโทษตามความเหมาะสม รวมทั้งได้รับโอกาสในการเริ่มต้นใหม่

ทั้งนี้ ในสังคมโลกในหลายประเทศได้มีมาตรการคุ้มครองและบทลงโทษสำหรับเด็กที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ ดังนี้ (Spring News, 2565)

- นิวซีแลนด์: เด็กที่มีอายุ 10-11 ปี จะถูกตัดสิทธิความผิดในคดีฐานฆาตกรรมหรือการฆ่าคนตายโดยประมาทเท่านั้น ในขณะที่เด็กที่มีอายุ 12-13 ปี จะถูกตัดสิทธิความผิดที่ได้รับโทษสูงสุดไม่เกิน 14 ปี ทั้งนี้อาจจะพิจารณาจากความประพฤติของแต่ละบุคคล

- สหราชอาณาจักร: เด็กที่มีอายุ 10-11 ปี จะถูกจำคุกเฉพาะในกรณีที่ร้ายแรงมาก เช่น การฆาตกรรม ทั้งนี้ ผลการดำเนินคดีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 12-17 ปี จะพิจารณาจากอายุ โดยผู้ที่มีอายุมากกว่าจะได้รับโทษรุนแรงกว่า โดยเฉพาะการก่ออาชญากรรมร้ายแรง

- สหรัฐอเมริกา: เนื่องจากสหรัฐอเมริกามีกฎหมายในแต่ละรัฐที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ในรัฐ 33 รัฐ ไม่มีกำหนดอายุขั้นต่ำของการรับโทษความผิดทางอาญา ขณะที่ถ้าเป็นคดีอาชญากรรมของรัฐบาลกลางของสหรัฐอเมริกาจะมีอายุขั้นต่ำที่ต้องรับผิดทางอาญาคือ 11 ปี ส่วนในรัฐแมสซาชูเซตส์มีอายุขั้นต่ำสุดในการรับผิดชอบต่ออาชญากรรมที่อายุ 12 ปี โดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ทั้งสิ้น ในขณะที่รัฐนอร์ทแคโรไลนามีกำหนดอายุน้อยที่สุดที่ต้องรับผิดทางอาญาอยู่ที่ 6 ปี

- เยอรมนี: เด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 14-17 ปี จะได้รับการพิพากษาโดยศาลเยาวชน ส่วนเด็กผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี อาจจะใช้เกณฑ์ตัดสินในฐานะที่ยังเป็นเยาวชนอยู่ ถ้าพบว่ายังไม่บรรลุนิติภาวะทางใจ

- ใต้หวัน: เด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 14-17 ปี มีสิทธิได้รับการลดโทษตามมาตรา 18 ของประมวลกฎหมายอาญา โดยจะไม่สามารถกำหนดโทษประหารและการจำคุกโดยไม่มีเงื่อนไขแก่ผู้เยาว์ได้

ขณะเดียวกัน ประเทศในอาเซียนได้มีการกำหนดช่วงอายุความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนโดยมีรายละเอียดดังนี้ (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, ม.ป.ป.)

- กัมพูชา: ผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 14 ปี จะไม่ถูกคุมขัง แต่ศาลอาจพิจารณาสั่งให้คุมประพฤติได้ตามความเหมาะสม

- บรูไน: ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 7 ปี จะไม่ต้องรับผิดชอบ

- เมียนมา: ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 7 ปี จะไม่ต้องรับผิดชอบ

- ฟิลิปปินส์: ผู้ที่อายุขณะกระทำผิดน้อยกว่า หรือเท่ากับ 13 ปี ไม่ต้องรับโทษต่อพฤติกรรมการกระทำผิดทางอาญา แต่จะต้องได้รับการบำบัดในโปรแกรมการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูตามกฎหมายกำหนด

- มาเลเซีย: ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 10 ปี จะไม่ต้องรับผิดชอบ

- ลาว: ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี จะไม่ต้องรับผิดชอบ

- เวียดนาม: ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี จะไม่ต้องรับผิดชอบ

- สิงคโปร์: หากผู้กระทำผิดที่มีอายุน้อยกว่า 7 ปี ไม่ต้องรับผิดชอบต่อพฤติกรรมการกระทำผิด

- อินโดนีเซีย: เด็กที่กระทำผิดมีอายุไม่ถึง 12 ปี จะต้องถูกสอบสวนและพนักงานสอบสวนอาจตัดสินใจส่งตัวเด็กกลับคืนให้กับพ่อแม่ ในกรณีที่เด็กปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้หรือส่งตัวไปยัง Social Department เพื่อแก้ไขฟื้นฟู ในกรณีที่เด็กไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้

อย่างไรก็ตาม กฎหมายเป็นเพียงแนวทางหนึ่งเท่านั้น ยังจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของครอบครัว เพื่อน สังคม และประเทศชาติ ในการเป็นแรง

ผลักดันและเปิดใจให้โอกาสกลุ่มเด็กและเยาวชนเหล่านี้ ซึ่งสามารถกลับตัวกลับใจได้ เหมือนในซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) ได้นำเสนอผ่านบทบาทของชาแทจู ผู้พิพากษาหนุ่มผู้ใจดีที่มีความมุ่งมั่นในการหาข้อเท็จจริงเพื่อจะตัดสินคดีต่างๆ ให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและให้โอกาสในการกลับตัวเหมือนที่ตัวเองก็เคยได้รับโอกาสหลังจากกระทำผิดและต้องไปอยู่ในสถานพินิจ แต่อย่างไรก็ตาม ก็ไม่สามารถใช้เงื่อนไขการทำความดี เสียสละเพื่อปกปิดหรือลบล้างความผิดที่เคยกระทำมาได้ ชาแทจูเป็นตัวอย่างของเด็กที่เปลี่ยนแปลงตนเองได้จริง แม้จะไม่สามารถแก้ไขเรื่องราวร้ายที่กระทำในอดีตได้ก็ตาม

ทั้งนี้ ในประเทศไทยและเกาหลีใต้ต่างมีกฎหมายที่คุ้มครองและให้โอกาสเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางอาญาในการกลับตัวกลับใจเป็นคนที่สุจริต แต่ขณะเดียวกัน เมื่อมีการยกเว้นโทษ การลดโทษในทุกความผิดทางอาญาตามเงื่อนไขอายุ จึงนำไปสู่คำถามถึงความเหมาะสมของบทลงโทษที่อาชญากรเด็กได้รับกับความรุนแรงและความสูญเสียของเหยื่อและครอบครัว รวมทั้งสังคมจากการกระทำผิดนั้น จนเกิดกระแสการวิพากษ์วิจารณ์และนำไปสู่ความไม่พอใจจนสะท้อนออกมาในซีรีส์ *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* (2021) ทั้งกระแสสังคมที่มีการลงโทษทางสังคม (social sanction) และการลงโทษโดยอำนาจเหนือธรรมชาติ ซึ่งเป็นการผลิตซ้ำความเชื่อเรื่องอำนาจเหนือธรรมชาติ และการตั้งคำถามถึงกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทยผ่านการนำเสนอเนื้อหาซีรีส์ *ละคร ภาพยนตร์ในสื่อ*

ด้วยเหตุนี้ จึงควรจะมีการศึกษาอย่างจริงจังเพื่อหาแนวทางในการจัดการปัญหาให้ครบทุกภาคส่วนโดยเฉพาะปัญหาครอบครัว ชุมชน และมีนโยบายของภาครัฐมากกว่าการแก้ไขกฎหมายเพียงอย่างเดียว เนื่องจากเด็กและเยาวชนกระทำความผิดก็มีความเสียหายรุนแรงไม่ต่างจากบุคคลทั่วไปกระทำความผิดเลย และเป็นปัญหาเร่งด่วนที่รอการแก้ไข

อภิปรายผล: ความเหมือนและความต่างจากซีรีส์เกาหลีสู่ซีรีส์ไทย

หากเปรียบเทียบซีรีส์ทั้งสองเรื่องกับสถานการณ์ในสังคม พบว่า ในซีรีส์ปรากฏภาพอาชญากรเด็ก สะท้อนมุมมองของผู้ผลิตและสังคมที่ตรงข้ามต่อการมองเด็กในลักษณะของความบริสุทธิ์ เปรียบเสมือนผ้าขาว ซึ่งเป็นขอบเขตในด้านบวก โดยตัวเอกของเรื่องเป็นผู้หญิงที่มีอำนาจในการตัดสินใจและลงโทษอาชญากรเด็ก ซึ่งสามารถวิเคราะห์จุดแตกต่างและจุดเหมือนดังนี้

จุดเหมือน

1) ภาพลักษณ์ผู้หญิง

จากซีรีส์ทั้งสองเรื่อง ไม่ได้นำเสนอตัวละครเอกที่เป็นผู้หญิงในภาพผู้หญิงอ่อนหวาน เรียบร้อย แต่เป็นผู้หญิงที่ลุกขึ้นมาต่อสู้กับความอยุติธรรมในสังคมตามแนวคิดสตรีนิยม (feminism) ทั้งนี้ไม่ได้ใช้การต่อสู้ในด้านสรีระร่างกาย แต่ซึ่มอินซอกเป็นผู้หญิงที่มีความแข็งแกร่งทั้งสภาพจิตใจ และมีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับผู้พิพากษาชายในเรื่อง ขณะที่แนนโน๊ะมีจิตใจที่แข็งแกร่ง และมีความสามารถเหนือธรรมชาติ ทำให้เธอได้เปรียบกว่าผู้หญิงทั่วไป ทั้งสองเปรียบเทียบเหมือนฮีโร่ในกลุ่มผู้หญิงด้วยกันที่ลุกขึ้นมาปกป้องตัวเอง และสามารถปกป้องผู้อื่นได้ ไม่ได้เป็นเพศที่อ่อนแอโดยเนื้อหาสะท้อนภาพเด็กผู้หญิงที่เป็นฝ่ายถูกระงับและเป็นฝ่ายกระทำต่อผู้อื่น ซึ่งสะท้อนความเป็นจริงในสังคมที่เพศหญิงมีบทบาทเท่าเทียมกับเพศชาย แต่ยังมีเสียงเปรียบในด้านสรีระร่างกายที่มีความแข็งแรงน้อยกว่า และเป็นเหยื่อในคดีทางเพศจากการกระทำของเพศชาย

2) ภาพลักษณ์เด็กและเยาวชน

ในการนำเสนอในซีรีส์ทั้งสองเรื่อง มีทั้งบทบาทของเด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำในฐานะวายร้ายหรือผู้ถูกระงับในฐานะเหยื่อ และมีพฤติกรรมการเลียนแบบผู้ใหญ่ โดยนำเสนอในมุมมองที่เป็นภาพลบของเด็กและเยาวชนที่มีการกระทำที่ผิดศีลธรรมหรือผิดหลักกฎหมาย ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของมังคลารักษ์ ใจตรง (2557) ที่ศึกษาในหัวข้อเรื่อง *บทบาทของตัวละครเด็กในละคร*

โทรทัศน์ระหว่างปี 2551-2557 พบว่า การนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนและหลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5 และ 7 พบว่า ตัวละครเด็กในช่วงก่อนข่าวมีลักษณะผู้ช่วยตัวเอกและตัวละครตลก อาศัยการแสดงออกตามธรรมชาติของวัยเด็ก คือ ความไร้เดียงสา ความสนุกสนาน สดใส มีจินตนาการ เน้นให้ความบันเทิงและความเพลิดเพลินกับผู้ชมทางบ้านเป็นหลัก สะท้อนมุมมองของผู้ผลิตและสังคมที่มีต่อเด็กในลักษณะของความบริสุทธิ์ เปรียบเสมือนผ้าขาว และอยู่ขอบเขตของด้านบวกเท่านั้น ขณะที่ในละครหลังข่าวเด็กจะมีพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่ แต่ก็มี การนำเสนอโดยใช้ธรรมชาติความเป็นเด็กที่สดใส ไร้เดียงสา เพื่อให้ผู้ชมได้พักอารมณ์บีบคั้น ตึงเครียดในระยะเวลาหนึ่งก่อนกลับสู่เนื้อเรื่องหลักต่อไปได้

ทั้งนี้ ผู้เขียนสังเกตว่า จากการผลการศึกษาเรื่อง การนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนและหลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5 และ 7 มีปัจจัยเรื่องการทางการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำผังรายการสำหรับการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ. 2556 (กสทช., 2556) โดยแบ่งระดับความเหมาะสมของผู้ชมออกเป็น 6 กลุ่ม และมีการกำหนดเนื้อหากับช่วงเวลาในการออกอากาศดังนี้

ช่วงเวลาก่อนข่าว

- “ป.” รายการสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี และไม่จำกัดช่วงเวลาออกอากาศ

- “ด.” รายการสำหรับเด็ก อายุ 6-12 ปี และไม่จำกัดช่วงเวลาออกอากาศ

- “ท.” รายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย และไม่จำกัดช่วงเวลาออกอากาศ

ช่วงละครหลังข่าว

- “น.13” (รายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมที่มีอายุ 13 ปี ขึ้นไป ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 13 ปี ควรได้รับคำแนะนำ และห้ามมิให้ออกอากาศในช่วงเวลาก่อน

20.30 น. ของทุกวัน และให้ออกอากาศได้จนถึงเวลา 05.00 น. ของวันถัดไป)

- “น.18” (รายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี ควรได้รับคำแนะนำ ห้ามมิให้ออกอากาศในช่วงเวลาก่อน 22.00 น. ของทุกวัน และให้ออกอากาศได้จนถึงเวลา 05.00 น. ของวันถัดไป)

- “ฉ.” (รายการเฉพาะ ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชน ห้ามมิให้ออกอากาศในช่วงเวลาก่อน 24.00 น. ของทุกวัน และให้ออกอากาศได้จนถึงเวลา 05.00 น. ของวันถัดไป)

ดังนั้นจึงสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงมุมมองของผู้ผลิตซีรีส์ในยุคปัจจุบันที่มีการนำเสนอตัวละครเด็กที่มีลักษณะแสดงออกเป็นผู้ใหญ่ และมีความสามารถเกินวัย รวมทั้งสะท้อนปัญหาสังคมอย่างแท้จริง เพื่อนำไปสู่การตั้งคำถามถึงการยกเว้นการลงโทษหรือการลดโทษอาชญากรเด็กซึ่งประเทศไทยและเกาหลีใต้ได้มีกฎหมายที่วางหลักสอดคล้องกันตามหลักสากลและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ในขณะที่ปัญหาการก่ออาชญากรรมจากเด็กทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่องขึ้นในสังคมโลก

3) สาเหตุในการก่ออาชญากรรม

จากการนำเสนอของซีรีส์และเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในสังคม จะเห็นว่าปัญหาจากการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีผลกระทบต่อสังคมและประเทศชาติ โดยจากการวิจัยของ อีรวรรณ เอกอรุณ (2559) ในหัวข้อเรื่อง *ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชนไทย* พบว่า การก่ออาชญากรรมเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาสำคัญที่ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อปัจเจกบุคคล (individual) เท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนรวม (externality) อีกด้วย ดังนั้น การหาแนวทางป้องกันและเยียวยาความเสียหายเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง จากการศึกษาการก่ออาชญากรรมเด็กและเยาวชนในมุมมองด้านเศรษฐศาสตร์ จากแนวคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์อาชญากรรมด้วยแบบจำลองอุปทานของการก่ออาชญากรรม (The Supply of Offenses) ยังพบว่า มาตรการทางกฎหมายไม่มีส่วนในการช่วยลดอัตราการก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชนไทย แต่การที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดี และความมั่นคงทางด้านรายได้ของครอบครัว

มีส่วนในการช่วยลดอัตราการก่ออาชญากรรมของเด็ก โดยการที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีเป็นการเพิ่มต้นทุนในการก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้อัตราการก่ออาชญากรรมเด็กและเยาวชนลดลง ขณะที่ปัจจัยที่ส่งผลให้อัตราการก่ออาชญากรรมเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้น คือ จำนวนนักท่องเที่ยว และความหนาแน่นของประชากร เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะมีการก่ออาชญากรรม

4) ความเหลื่อมล้ำของฐานะในสังคม

จากซีรีส์ทั้งสองเรื่อง นำเสนอความเหลื่อมล้ำของฐานะทางสังคมจากการที่คนรวยได้เปรียบในการจ้างนายความที่มีชื่อเสียง และมีการต่อสู้คดี ขณะที่เด็กที่ครอบครัวยากจนจำเป็นต้องให้ทนายความของรัฐเข้ามาช่วยเหลือ รวมทั้งต้องดิ้นรนในการทำงาน จนบางครั้งต้องกระทำผิดเพราะความขาดแคลนและความจำเป็นบางอย่าง แต่ก็ไม่ใช่เหตุผลที่มาอ้างได้ว่า เป็นเหตุยกเว้นโทษ ขณะที่คนรวยที่กระทำผิดสามารถใช้เงินทอง อำนาจในการจัดการกับปัญหา และทำให้โทษจากหนักกลายเป็นเบาได้ แต่อย่างไรก็ตาม ตอนจบทั้งซีรีส์ทั้งสองเรื่องชี้ให้เห็นว่า คนที่กระทำผิดก็ต้องได้รับโทษ ไม่ว่าจะฐานะใดก็ตาม

5) ปัญหาครอบครัว

จากซีรีส์ทั้งสองเรื่อง สะท้อนปัญหาครอบครัวโดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้ ปัญหาครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้มีเวลาทุ่มเทในการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน ทำให้เด็กและเยาวชนมีระยะห่างจากผู้ปกครอง ในซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) สะท้อนปัญหาครอบครัวที่มีฐานะทางการเงินร่ำรวย ผู้ปกครองจ้างทนายความเข้ามาเป็นที่ปรึกษาในคดี แทนที่จะมาดูแลรับทราบปัญหาและอบรมบุตรหลาน ปล่อยให้ทนายความคอยดูแลบุตรหลาน ซึ่งทนายความทำหน้าที่แนะนำกระบวนการทางกฎหมายและพิทักษ์สิทธิและคุ้มครองเด็กและเยาวชน แต่ไม่ได้ทำหน้าที่สั่งสอนอบรมเลี้ยงดูในแง่ของศีลธรรม ขณะที่ครอบครัวที่มีมารดาเลี้ยงเดี่ยวต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวเพียงลำพัง จนไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูและเลือกที่จะให้ความสำคัญกับงานมากกว่าบุตรหลาน โดยมีฉากที่ผู้พิพากษาถามถึงผู้ปกครองของเด็กที่กระทำผิด แต่ได้คำตอบว่า ผู้ปกครอง

ยังไม่มา ทั้งที่เป็นคดีความที่สังคมจับตามอง แต่หลังจากเลิกงาน มารดาของเด็กคนนั้นกลับมายืนดักหน้ารถยนต์ของผู้พิพากษาเพื่อให้ช่วยลูกชายของตนเอง ในขณะที่ครอบครัวของผู้สูญเสียกลับทุ่มเทเวลาในการไปร่วมพิจารณาคดี และเรียกร้องความยุติธรรมให้กับลูกของตนเอง

จากข้อมูลของจำนวนคดีเด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในปีงบประมาณ 2565 จำนวน 12,192 คดี พบว่ามีคดีที่ผู้กระทำความผิดเพศชายจำนวน 11,032 คดี (90.49%) ซึ่งสูงกว่าเพศหญิงที่มีจำนวน 1,160 คดี (9.51%) ในจำนวนคดีเด็กและเยาวชนพบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำความผิดมีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 6,306 คดี (51.72%) รองลงมาคือ ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา 2,142 คดี (17.57%) ระดับการศึกษาประกาศนียบัตร จำนวน 1,591 คดี (13.05%) ระดับศึกษานอกระบบ จำนวน 1,218 คดี (9.99%) และประเภทอื่นๆ จำนวน 932 คดี (7.64%) ตามลำดับ ดังปรากฏในภาพที่ 4

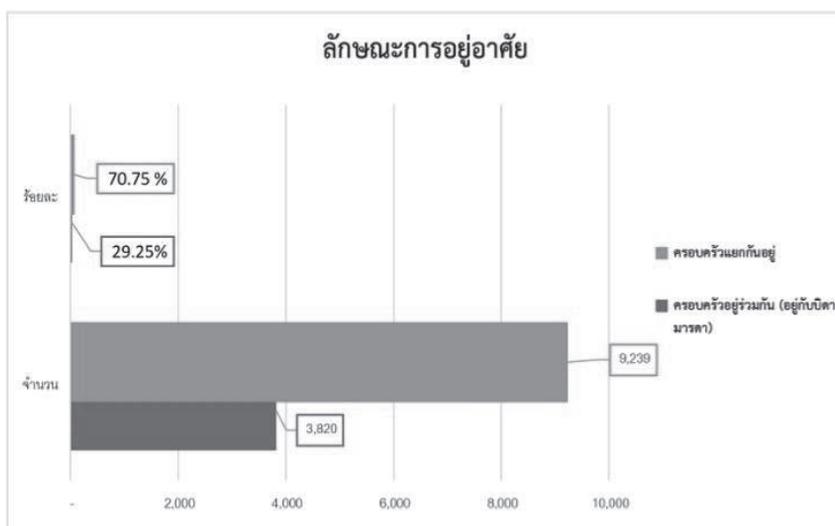
ภาพที่ 4 จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศ ปีงบประมาณ 2565 (จำแนกตามระดับการศึกษา)

ที่มา: กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2565)

นอกจากนี้ จากสถิติจำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ในปีงบประมาณ 2565 จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย จะพบว่า เด็กและเยาวชนที่ครอบครัวแยกกันอยู่จะมีคดีจำนวน 9,239 คดี (29.25%) ซึ่งมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีครอบครัวที่อยู่ร่วมกันที่มีจำนวนคดี 3,820 คดี (29.25%) ตามกราฟในภาพที่ 5 ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาในซีรีส์ *Juvenile Justice* ตอนที่ 5 ซึ่งกล่าวถึงศูนย์ฟื้นฟูเยาวชนที่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดซ้ำๆ ทั้งที่รู้ว่าผิด แต่ทำเพราะอยากจะประชดครอบครัวและสังคม ดังนั้นจุดเริ่มต้นที่สำคัญคือ ครอบครัว

ภาพที่ 5 จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศ ปีงบประมาณ 2565 (จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย)

ที่มา : กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2565)

จุดแตกต่าง

1) ที่มาของอำนาจ

ในซีรีส์ทั้งสอง มีการใช้อำนาจผ่านตัวละครมาอธิบายปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมในบริบททางสังคมและกฎหมายที่แตกต่างกัน ผ่านมุมมองและมีวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกัน โดยในเรื่อง *Juvenile Justice* (2022) ตัวละครเอกของเรื่องคือ ผู้พิพากษาหญิงที่ชื่อว่า ซิมอินซอก ได้ใช้อำนาจทางกฎหมายซึ่งสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ทางสังคม นำไปสู่กระแสการเรียกร้องให้แก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ขณะที่ซีรีส์เรื่อง *เด็กใหม่* นั้น ตัวละครเอกของเรื่องคือ แนนโน๊ะ และยูริ ใช้อำนาจทางพลังเหนือธรรมชาติ โดยมีเป้าหมายหลักคือการใช้สัญญาเพื่อเปรียบเทียบอำนาจ ที่ไม่สามารถบังคับใช้ได้ในโลกจริงจึงต้องสร้างตัวละครที่เป็นผลผลิตของปีศาจขึ้นเป็นสัญญาของการลุกขึ้นต่อต้านอำนาจเนื่องจากความไม่ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรมของไทย และการสามารถฟื้นคืนชีพมาแก้แค้นได้ ขณะที่ในความเป็นจริงแล้วคนตายไม่สามารถลุกขึ้นมาเรียกร้องความยุติธรรมได้ แม้ว่าซีรีส์ *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* (2021) จะไม่ได้นำไปสู่การขับเคลื่อนในประเด็นทางกฎหมาย แต่นำไปสู่การเรียกร้องให้คนในสังคมตระหนักถึงปัญหาของเด็กและเยาวชนในโรงเรียน

นอกจากนี้ ซีรีส์ทั้งสองเรื่องให้ความหมายอาชญากรเด็กไม่เหมือนกัน โดย *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* (2021) เป็นการเรียกร้องและคืนความยุติธรรมให้สังคมที่กฎหมายไม่บังคับใช้อย่างเท่าเทียมกัน จากการที่ตัวละครนำอย่าง แนนโน๊ะ นั้นเคยถูกกดขี่รังแกมาก่อนจึงเป็นเสมือนตัวแทนผู้ด้อยอำนาจลุกขึ้นมาทวงคืนความยุติธรรมในมุมที่เหนือธรรมชาติ ซึ่งเป็นบทบาทที่มีอำนาจมากกว่า เพื่อสร้างอารมณ์ร่วมและสร้างสະใจให้กับผู้ชมเพราะเป็นสิ่งที่ชีวิตจริงไม่อาจทำได้ และมีปัญหาเรื่อง “การบังคับใช้กฎหมาย” ที่ไม่เท่าเทียมในสังคม ในขณะที่อาชญากรเด็กในซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) แสดงให้เห็นปัญหาจากเด็กที่เป็นอาชญากรแต่กฎหมายคุ้มครอง จึงสะท้อนปัญหาคือ “กฎหมาย” ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ซีรีส์ทั้งสองเรื่องจึงมีความแตกต่างกัน ทำให้ตัวละครมีการแสดงการกระทำที่แตกต่างกันตามไปด้วย

2) การสื่อสารที่สอดแทรกในซีรีส์ของทีมีผู้สร้าง

ทีมีผู้สร้างซีรีส์ทั้งสองเรื่องมีการสื่อสารในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในเด็กและเยาวชน โดยสะท้อนสถานการณ์สังคมในมุมมองของซีรีส์ที่เป็นการประกอบสร้างของมุมมองผู้ผลิตที่มองสังคม โดยนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงมาทำเป็นเพียงเค้าโครงในการเขียนบทเพิ่มเติมเท่านั้น ซึ่งตีความตามมุมมองของผู้กำกับ ทำให้ซีรีส์ทั้งสองมีการเล่าเรื่องที่แตกต่างกันจากการมุมมองของตัวละครที่มีอาชีพ บทบาท และบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน

สำหรับซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) นั้น ทีมีผู้สร้างซีรีส์ใช้มุมมองในการดำเนินเรื่อง โดยถูกถ่ายทอดผ่านมุมมองของตัวละครที่มีอาชีพการเป็นผู้พิพากษา ที่ต้องมองให้ลึกไปถึงความรู้สึกของโจทก์และจำเลย เพื่อนำมาร่วมในการตัดสินใจให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ขณะที่ส่วนใหญ่ซีรีส์และละครเกี่ยวกับอาชญากรรมมักจะดำเนินเรื่องผ่านมุมมองของนักสืบ ตำรวจ อัยการ ทนายความ สายลับ หรือหมอนิติวิทยาศาสตร์ ที่ต้องคอยสืบเสาะหาหลักฐาน เพื่อให้เนื้อเรื่องดำเนินต่อไป โดยดำเนินเรื่องให้ผู้พิพากษาหลงไปสืบหาความจริงด้วยตัวเอง ทั้งที่ไม่ใช่หน้าที่ของผู้พิพากษา ซึ่งต้องวางตัวเป็นกลาง เพื่อให้ความเป็นธรรมต่อโจทก์และจำเลยหรือไม่ โดยในแต่ละตอนจะมีการนำเสนอในประเด็นข้อโหว่ของกฎหมายเยาวชนที่ใช้เป็นข้ออ้างในการกระทำความผิด รวมทั้งสะท้อนแง่มุมการทำหน้าที่ของผู้ปกครองและสังคม ที่เป็นปัจจัยที่สร้างบาดแผลให้แก่เด็กและเยาวชน จนทำให้กลายเป็นอาชญากรตั้งแต่อายุยังน้อย รวมทั้งมีการให้ความรู้ด้านกฎหมายที่ค่อนข้างละเอียดในเนื้อเรื่อง ซึ่งพยายามถ่ายทอดกฎหมายให้เข้าใจง่าย และเข้าถึงคนทั่วไป (Worramate Khamngeon, 2565)

แม้ว่าซีรีส์ *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* (2021) นั้น ทีมีผู้สร้างจะมีการนำเสนอเนื้อหาที่มีเค้าโครงจากคดีตั้งเหมือนกันกับซีรีส์ *Juvenile Justice* (2022) แต่ก็มี การใส่ความเป็นคนรุ่นใหม่ที่ต้องต่อสู้กับอำนาจที่ไม่ถูกต้อง และการเรียกร้องสิทธิ และเสรีภาพ โดยใน “EP. 6 ห้องสำนึก” (Liberation) ที่เสนอเหตุการณ์ที่แนนโน๊ะก้าวเข้าไปในรั้วโรงเรียนที่มีกฎล้าหลังคร่ำครึและไม่เป็นธรรม เธอจึงทำตัวเป็นแกนนำละเมิดกฎ ก่อนจะถูกลงโทษจำคุกวินัยปรับทัศนคติในห้องสำนึกตน

ทำให้เกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้นจนนักเรียนในโรงเรียนตาสว่าง ลูกสื่อขึ้นตอบโต้ครูด้วยความรุนแรงเฉกเช่นเดียวกัน สะท้อนเรื่องบทบาทของครูในโรงเรียนในการสร้างระบอบเผด็จการเบ็ดเสร็จนิยม (totalitarianism) ขึ้นในโรงเรียนโดยใช้กฎของโรงเรียนและการโฆษณาชวนเชื่อ (propaganda) เข้ามาชักจูงในนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนคล้ายตาม (Danuchdech, 2564) ทั้งนี้ สังเกตว่าวิธีการของแนนโอะเป็นการแสดงอำนาจอ่อน (soft power) ที่ทำงานผ่านการเข้าร่วมประชาคม (civil society) ของนักเรียนเพื่อเปลี่ยนแปลงทางความคิด ขณะที่วิธีการตอบโต้ของโรงเรียนกลับเป็นการใช้อำนาจแข็ง (hard power) ที่พุ่งตรงไปยังผู้นำทางความคิด (opinion leader) ด้วยการปิดหู ปิดตา และปิดปาก และมีการตั้งคำถามว่า “กฎโรงเรียนล้าสมัย หรือเด็กไม่เชื่อฟัง” (ThaiPublica, 2564) โดย ปวีณ ภูริจิตปัญญา และสุรวิมล ตุงคะรักษ์ ผู้กำกับใน EP. 6 นี้ ได้อธิบายว่า ตอนนี้อย่างแตกต่างจากตอนอื่นด้วยโทนสีชาวดำเหมือนภาพยนตร์ยุคเก่า โดยมีแรงบันดาลใจเบื้องหลังมาจากการอยากทำหน้าที่ชาวดำมานานแล้ว เพราะรู้สึกว่าการถ่ายชาวดำทำให้โฟกัสกับสิ่งที่อยากจะสื่อได้ชัดเจนกว่าการเป็นสีแล้วเหมาะกับแนวคิดของตอน Liberation ที่พูดถึงสังคมยุคนี้ที่มีทั้งสีขาว สีดำ สีอื่นๆ ซึ่งความดีและความชั่วกลายเป็นสีเทาๆ ไปหมด บวกกับการวางเฟรมภาพแบบนิ่งๆ สื่อถึงเสรีภาพในปัจจุบันนี้ที่ถูกจำกัดให้อยู่ในกรอบ การใช้อำนาจที่ไม่ถูกต้อง การต่อสู้ของคนที่ไม่โดนรื้อถอน โดนเอาเปรียบ ซึ่งสิ่งนี้เขามองว่ามันเป็นสิ่งที่คูโลกเรามาทุกยุคทุกสมัย (เชตต์คณิต คงชนะ, 2564)

3) การหาสาเหตุของปัญหาและการแก้ไขปัญห

ในซีรีส์เรื่อง *Juvenile Justice* (2022) ตัวละครเอกของเรื่องพยายามสืบหาข้อเท็จจริง และมองความเป็นจริงของสังคม พร้อมกับเสนอให้ทุกคนยอมรับความจริงและแก้ปัญหาโดยใช้เหตุผล ทั้งในแง่ของระบบและอำนาจหน้าที่ศาลเด็กและเยาวชน ความเหมาะสมของการคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยการกำหนดอายุในการเว้นโทษหรือลดโทษ โดยสามารถตัดสินโทษของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดได้อย่างเหมาะสม ภายใต้เงื่อนไขกฎหมายและข้อเท็จจริงนั้น แม้จะยังมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากสังคม ทั้งนี้ จะเห็นว่า ในซีรีส์พยายามหาแนวทางในการแก้ไข

ปัญหาอาชญากรเด็ก สร้างความร่วมมือระหว่างศาล ครอบครัว และสังคม และผู้พิพากษาไม่ใช่เพียงตุลาการในการตัดสินคดีให้บทลงโทษแก่เด็ก เพื่อให้พวกเขาได้เรียนรู้ถึงผลของการกระทำผิด และความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายเท่านั้น แต่ยังช่วยเยียวยาจิตใจครอบครัวผู้เสียหาย และให้โอกาสเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดได้กลับตัวกลับใจ ซึ่งแนวทางในการแก้ไขปัญหาอาชญากรเด็กของในซีรีส์เรื่อง *Juvenile Justice* (2022) สอดคล้องกับศึกษาของ วรวิทย์ ฤทธิพิศ (2560-2561) เรื่องมาตรการดำเนินการกับเด็กและเยาวชนที่ก่ออาชญากรรมร้ายแรง ได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนในสังคมไทยที่ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยอธิบายว่า ในการลงโทษเด็กและเยาวชนที่ก่ออาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรมร้ายแรงเพียงใดหรือไม่ก็ตาม กฎหมายไทยได้นำหลักทฤษฎีการลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟูมาประยุกต์ใช้เช่นเดียวกับนานาอารยประเทศ และการลงโทษเด็กและเยาวชนที่ก่ออาชญากรรมร้ายแรงให้หนักขึ้น เป็นเพียงมาตรการหนึ่งของการแก้ไขปัญหาคดีเด็กและเยาวชนที่ก่ออาชญากรรม และเป็นการแก้ไขปัญหที่ปลายเหตุเท่านั้น แต่ยังมีมาตรการที่เหมาะสมรวมถึงข้อเสนอแนะอื่นๆ อันจะช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาคดีเด็กและเยาวชนที่ก่ออาชญากรรมในสังคมไทยได้อย่างยั่งยืน โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากบิดามารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ตลอดจนสถานศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชนที่จะต้องร่วมมือกันอย่างแข็งขัน

ขณะที่ซีรีส์เรื่อง *ซีรีส์เด็กใหม่ ซีซั่น 2* (2021) นั้น สะท้อนการแก้แค้นโดยใช้อารมณ์มากกว่าการแก้ปัญหาที่ต้นตอ โดยใช้เหตุผลซึ่งในบทสรุปคือการหลอกหลอนจนทำให้มินนี่ต้องฆ่าตัวตาย ที่ไม่ใช่จุดจบที่เหมาะสม เหมือนการล้างแค้นตาต่อตาฟันต่อฟันมากกว่าการใช้กฎหมายในสังคมเพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

4) ประเภทซีรีส์

ซีรีส์ *หญิงเหล็กศาลเยาวชน (Juvenile Justice)* ซีรีส์เกาหลีออริจินัลเรื่องใหม่ของ Netflix เป็นซีรีส์แนวกฎหมาย-อาชญากรรม-ดราม่า ซีรีส์แนว courtroom drama หรือ legal drama ว่าด้วยเรื่องราวคดีความในศาลแขวง

แผนกคดีอาญาเด็กและเยาวชน เขตยอนฮวาของเกาหลีใต้ ที่พยายามเลียนแบบสภาพสังคมด้วยความสมจริงที่สุด ขณะที่ *เด็กใหม่ 2* เป็นละครโทรทัศน์แนวรหัสคดี ระทึกขวัญ และมีความแฟนตาซีเหนือธรรมชาติ และเป็นละครสั้นจบในตอน โดยมีการผลิตซ้ำในความเชื่อเรื่องงูกำกวมเกวียนหรือเวรกรรมตามสนอง เช่นเดียวกับละครสอนใจเรื่องอื่นๆ เช่น *บันทึกกรรม บาปบริสุทธิ์ น้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์* และ *ฟ้ามีตา* ที่ปรับการนำเสนอให้แนบโน้ะ ตัวละครลงโทษผู้กระทำผิดอย่างรุนแรง โดนใจ และสะใจคนรุ่นใหม่ด้วยอำนาจเหนือธรรมชาติ (ThaiPublica, 2564)

5) การสื่อสารการตลาดของซีรีส์

ซีรีส์ทั้งสองเรื่องมีการสื่อสารการตลาดที่แตกต่างกัน คือ ในซีรีส์ *Juvenile Justice* เน้นความแปลกใหม่ของเนื้อหา และการขยี้เนื้อหาประเด็นสังคมเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่สังคมเกาหลีอ่อนไหว และตั้งคำถามถึงมาตรการทางกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ ทำให้ผู้ชมที่ติดตาม ผู้เสียหายและญาติของผู้เสียหายรู้สึกอินตามไม่ยาก นอกจากนี้ ใช้นักแสดงนำที่มีชื่อเสียงเพื่อให้ซีรีส์ได้รับความสนใจอย่างคึกคักมารับบท “ชิมอินชอก” ผู้พิพากษาหญิงคนใหม่ที่เพิ่งย้ายเข้ามาประจำการ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีบุคลิกเยือกเย็นดูจรรยาจีนีน้ำแข็ง และมีม็อตโตประจำตัวว่า “ฉันเกลียดอาชญากรเด็ก” (รัสรินทร์, 2565) โดยนำเสนอคลิปสั้นๆ 3 เหตุผลที่อยากให้คุณ *Juvenile Justice* คลิปสั้นไฮไลต์ของเรื่อง และคลิปสัมภาษณ์นักแสดงนำอย่างคึกคัก และนักแสดงคนอื่นๆ

ในขณะที่ซีรีส์ *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* (2021) นั้น ใช้วิธีการสื่อสารแบบคนรุ่นใหม่ที่ชอบใช้สื่อสังคม โดยเล่าปัญหาในโรงเรียนผ่านอินฟลูเอนเซอร์และยูทูปเบอร์ โดยใช้กลยุทธ์การตลาดแบบใช้ผู้ทรงอิทธิพล (influencer marketing) ซึ่งเป็นการนำบุคคลที่มีอิทธิพลในสังคมมามีส่วนเกี่ยวข้องกับซีรีส์นี้ โดยมีการจัดรายการ “ถามโน้ะๆ กับจอมขวัญ หลาวเพชร พิธีกรชื่อดังในแพลตฟอร์มของเน็ตฟลิกซ์” โดยมียูทูปเบอร์ชื่อดังที่มีผู้ติดตามจำนวนมาก ทั้งจากช่อง เทพลีลา buffet chanel และ goynattydream มาร่วมถกเถียงถึงประเด็นปัญหาสำคัญต่างๆ ในโรงเรียน เช่น ความรักในวัยเรียน ปัญหาการใช้อำนาจและความรุนแรง

ทั้งจากบุคลากรในโรงเรียนและจากรุ่นพี่ ปัญหาการกลั่นแกล้งในโรงเรียน ทั้งนี้ยังมีการพาดนักแสดงนำของเรื่องที่รับบทแนนโน๊ะ คือ คิตตี้-ชิซา อมาตยกุล ไปร่วมพูดคุยในอีกหนึ่งรายการบนแพลตฟอร์มออนไลน์อย่าง “มาเถอะจะคุย” ซึ่งมีพิธีกรคือ จอมขวัญ หลาวเพ็ชร เกี่ยวข้องกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และสะท้อนผ่านเรื่องราวในซีรีส์ นอกจากนี้ยังมีรายการบนยูทูปอย่าง hashtag by nailname# ที่ต่อยอดจากการนำเสนอเนื้อหาซีรีส์ *เด็กใหม่ ซีซั่น 2* มาเล่าเรื่องราวปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนต่างประเทศ เช่น รวยเกินไปไม่ต้องรับโทษ คลิปฉาวเมื่อเราเลิกกัน และรับน้องโหดแต่ศาลตัดสินเป็นอุปติเหตุ นอกจากนี้ ทีมผู้สร้างซีรีส์มีการนำเสนอให้มีความเกี่ยวโยงกลุ่มผู้ชม โดยเฉพาะผู้ที่เคยประสบปัญหาต่างๆ ด้วยตัวเองภายในรั้วโรงเรียนย่อมรู้สึกเข้าใจและอินไปกับซีรีส์เรื่องนี้ได้ง่าย นำไปสู่กระแสที่ถูกบอกต่อและรอคอยติดตาม จนส่งผลต่ออันดับความนิยมในเน็ตฟลิกซ์ที่ขึ้นอันดับ 1 ในไทย และขณะซีรีส์ต่างชาติมากมายในแพลตฟอร์มเดียวกัน และมีการสื่อสารการตลาดผ่านการนำเสนอในรูปแบบ *The Judgment Report* หนังสือพิมพ์ฉบับพิเศษจากแนนโน๊ะ ซึ่งรวบรวมคดีฉาว 8 คดี ที่เป็นเนื้อหาภายในซีรีส์มาแจกฟรีให้กับแฟนๆ ซึ่งมาจากการที่มีคดีดัง และเหตุการณ์สำคัญจะถูกนำเสนอในพื้นที่หน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ ยังใช้เฟซบุ๊กแฟนเพจ “เด็กใหม่” เพื่อคอยอัปเดตข่าวคราวความเคลื่อนไหวที่ตรงกับกระแสสังคมในเวลานั้น ตัวอย่างเช่น “งานบวชแต่ดื่มสุราส่งเสียงดัง ชนกับนักเรียนที่กำลังสอบแก้ท/แพท” “เกาะกระแสเลือกตั้ง ส.ส. สำหรับเด็กที่อายุ 18 ปีขึ้นไป” และ “ถึงหมอมไม่พร้อม แต่แนนโน๊ะพร้อมฆ่าเวลารอวัดซินด้วยซีรีส์ ‘เด็กใหม่ 2’” เป็นต้น (เขตต์คณิต คงชนะ, 2564)

สรุปผล

ซีรีส์ทั้งสองเรื่องได้นำเสนอเรื่องราวของ “อาชญากรเด็ก” จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมเกาหลีใต้และประเทศไทย เพื่อสร้างความตระหนักและกระตุ้นให้สังคมร่วมมือกันแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ทั้งสองประเทศเผชิญคล้ายๆ กันคือ คำถามถึงความเหมาะสมในการดำเนินคดี

และบทลงโทษเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ท่ามกลางสังคมทุนนิยม และครอบครัวที่มีปัญหาการแยกกันอยู่ รวมทั้งปัญหาความเหลื่อมล้ำของฐานะทางสังคม การตั้งคำถามว่า ทำอย่างไรจึงจะทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดน้อยลง มาตรการทางกฎหมายในการเพิ่มอายุสำหรับเด็กที่ไม่ต้องรับโทษทางอาญาจะนำไปสู่ผลในทางบวกหรือทางลบ

ทั้งนี้ ซีรีส์ทั้งสองเรื่องมีจุดเหมือนคือ ภาพลักษณ์ของผู้หญิงซึ่งเป็นตัวละครนำในซีรีส์ที่มีความเก่ง เข้มแข็งมีอำนาจ ไม่ใช่ผู้หญิงที่มีความอ่อนแอ ภาพลักษณ์ของเด็กและเยาวชนที่ไม่ใช่ไร้เดียงสา เป็นเด็กและเยาวชนที่มีความร้ายกาจ มีการใช้ความรุนแรง กระทำความผิดกฎหมายและศีลธรรมในสังคม และมีจุดต่างคือ ที่มาของอำนาจ การสื่อสารที่สอดแทรกในซีรีส์ของทีมนักผู้สร้าง การหาสาเหตุของปัญหาและการแก้ไขปัญหา ประเภทซีรีส์ และการสื่อสารการตลาดของซีรีส์

นอกจากนี้ ในซีรีส์ทั้งสองเรื่องยังนำเสนอการใช้อำนาจผ่านตัวละคร มาอธิบายปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมในบริบททางสังคมและกฎหมายที่แตกต่างกัน มาอธิบายผ่านมุมมองที่สะท้อนผ่านซีรีส์ทั้งสองเรื่องซึ่งมีวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกัน โดยในเรื่อง *Juvenile Justice* (2022) ตัวละครเอกของเรื่องคือ ผู้พิพากษาหญิงที่ชื่อว่า ชิมอินชอก ได้ใช้อำนาจทางกฎหมายซึ่งสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ทางสังคม ขณะที่ซีรีส์เรื่อง *เด็กใหม่* นั้น ตัวละครเอกของเรื่องคือ แนนโน๊ะ และยูริ ใช้อำนาจทางพลังเหนือธรรมชาติ โดยมีเป้าหมายหลักคือ การใช้สัญญาเพื่อเปรียบเทียบอำนาจ ที่ไม่สามารถบังคับใช้ได้ในโลกจริง จึงต้องสร้างตัวละครที่เป็นผลผลิตของปีศาจขึ้นเป็นสัญญานของการลุกขึ้นต่อต้านอำนาจ เนื่องจากความไม่ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรมของไทย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ม.ป.ป.). ช่วงอายุความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน 10 ประเทศอาเซียน, อินโฟกราฟิก กลุ่มงานประชาสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร, กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม.

สำนักงานเลขาธิการกรม กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม.

_____ (2565), *รายงานสถิติคดีประจำปี พ.ศ. 2565*, กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม.

กสทช. (2556), *แนวทางการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำผังรายการสำหรับการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ. 2556*, กรุงเทพฯ: คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.

ธีรวรรณ เอกอรุณ (2559), *ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชนไทย*, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประธาน วัฒนาวณิชย์ (2546), *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชญาวิทยา*, กรุงเทพฯ: ประกายพริก.

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 29 (2565), *ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 139 (ตอนที่ 28 ก): 1-4.*

มังคลารักษ์ ใจตรง (2557), *บทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ระหว่างปี 2551-2557*, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรวิทย์ ฤทธิพิศ (2560-2561), *มาตรการดำเนินการกับเด็กและเยาวชนที่ก่ออาชญากรรมร้ายแรง*, หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 60 วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ประจำปี การศึกษา พ.ศ. 2560-2561.

สมชัย ทีฆาอุตมการ (2559), *พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 : พร้อมแนวคำพิพากษาของศาลฎีการายมาตราและข้อสังเกต*, กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ: พัชริชชิ่ง.

สหัสรัฐ กิติ ศุภการ (2564), *หลักและคำพิพากษา พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553*, กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ภาษาอังกฤษ

Anita, L. (2013), *Handbook of Family Communication*, New York: Routledge.

Becker, H. (1963), *Outsiders: Studies in the Sociology of Deviance*, Michigan: Free Press.

Drotner, K. and Livingstone, S. (2008). *The International Handbook of Children, Media and Culture*, London: Sage.

สื่อออนไลน์

- กองพัฒนานิสัย (2554), “อาชญากรกับทฤษฎีการประทับตรา” สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2565 จาก http://br.correct.go.th/br_wp/?p=24
- ข่าวสดออนไลน์ (2565), “รอยอะไรก่อน! พ่อหนุ่ม 18 แม่เด็ก 14 ยันไม่จริง แคร็บจ้างรายวัน ไม่มีอะไรจะกินแล้ว”, สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566 จาก https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_7356271
- เขตต์คณิต คงชนะ (2564), “ถอดรหัสการตลาด Netflix ที่พา ‘แนนโน๊ะ’ บังไปทั่วโลก”, เวิร์คพอยท์ทูเดย์, สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566 จาก <https://workpointtoday.com/netflix-marketing-in-girl-from-nowhere/>
- คมชัดลึกออนไลน์ (2564), “ถอดรหัส ‘แนนโน๊ะ’ มารทำไมเป็น ‘อมตะ’”, สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2565 จาก <https://www.komchadluek.net/entertainment/466798>
- เดลินิวส์ออนไลน์ (2565ก), “หนังกับหมี: Juvenile Justice หมึงเหล็กศาลเยาวชน”, สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2565 จาก <https://www.dailynews.co.th/articles/820571/>
- _____ (2565ข), “อุทาหรณ์สลด! ดช. 9 ขวบจ๋อยยิง ดญ. 7 ขวบ ดับสยองงานขึ้นบ้านใหม่”, สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566 จาก <https://www.dailynews.co.th/news/1338039/>
- ประชาส อยู่เย็น (2565), “[รีวิว] Juvenile Justice หมึงเหล็กศาลเยาวชน – หมึงเหล็ก คดีเด็ก กับกฎหมายที่เบาหวิวและสังคมที่แหงนวิน”, สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2565 จาก <https://www.beartai.com/lifestyle/970917>
- ผู้จัดการออนไลน์ (2554), “‘แพรวา’ มอบตัวพู่นี่พ่วงเจ้าของซีวิคโดนดำเนินคดีด้วย!” สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2565 จาก <https://mgronline.com/crime/detail/954000000116>
- _____ (2562), “9 ปีคดี ‘แพรวา’ เหมือนตายทั้งเป็น”, สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2565 จาก <https://mgronline.com/daily/detail/9620000068533>
- _____ (2565), “เกาหลีใต้เตรียมลดอายุผู้รับผิดชอบทางอาญาจาก 14 เหลือ 13 ปี ขึ้นไป”, สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566 จาก <https://mgronline.com/uptodate/detail/9650000102409>
- _____ (2566), “ยกเลิกสร้าง! ‘Juvenile Justice’ จะไม่มีซีซั่น 2”, สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566 จาก <https://mgronline.com/drama/detail/9660000010242>
- โพสต์ทูเดย์ (2561), “‘เกาหลีใต้’ กับการลดอายุ เอาผิด ‘เยาวชนโจร’”, สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566 จาก <https://www.posttoday.com/international-news/574577>
- มติชนออนไลน์ (2565), “ครอบครัวอ้าง หนูม 15 ซึ่งมีเอ็มชนวิศวะป้ายแดงดับ ติดสอบ ยังมา ให้ปากคำ ไม่ได้” สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2565 จาก https://www.matichon.co.th/region/news_3596173

- รัสรินทร์ (2565), "Review ซีรีส์: 'หญิงเหล็กศาลเยาวชน-Juvenile Justice' ผู้พิพากษาทำชน
อาชญากรเด็ก", ผู้จัดการออนไลน์, สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566 จาก <https://mgronline.com/drama/detail/965000025225>
- Danuchdech, B. (2564) "ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่สู่โลกสีเทา: วิเคราะห์ซีรีส์เด็กใหม่ ซีซั่น 2 EP.6 ห้อง
สำนึกตน (Liberation)", สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2565 จาก <https://danuchb.medium.com/%E0%B8%9B%E0%B8%A5%E0%B8%94%E0>
- Kanyapak_w (2565), "#เด็ก18ฆ่าเด็ก13 ตัดเทรนด์ทวิตเตอร์ เจ้าตัวกว้างบนโซเชียล บอกบ้าน
รวย ไม่มีใครทำอะไรได้ ชาวเน็ตเดือดตามต้องโตมาแบบไหน?", สถานีโทรทัศน์ช่อง 3
ออนไลน์, สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566 จาก <https://ch3plus.com/news/exclusive/morning/319323>
- M2F (2561), "'เกาหลีใต้' กับการลดอายุ อาชญากร 'เยาวชนโจร'", สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2565 จาก
<https://www.m2fnews.com/news/worldnews/20466>
- Sanook (2562), "เด็กหนุ่มฆาตกรรมรุ่นน้อง 10 ขวบ ญาติโกรธแค้นหวั่นกฎหมายอาชญากรไม่เด้ง",
สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2566 จาก <https://www.sanook.com/news/7933522/>
- Spring News (2565), "เปิดสถิติคดีเด็กและเยาวชนกับโอกาสที่หวังให้กลับตัวเป็นคนดีคืนสังคม",
สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2566 จาก <https://www.springnews.co.th/feature/828366>
- ThaiPublica (2564), "Girl from Nowhere Season ซีรีส์จากประเทศพูดความจริงไม่ได้", สืบค้น
เมื่อ 10 มีนาคม 2566 จาก <https://thaipublica.org/2021/05/series-society12/>
- The Korea Times (2018), "Appeals Court Keeps 20-year Jail Term for Teenager in Murder of
Child", retrieved 10 November 2021 from <https://m.koreatimes.co.kr/pages/article.asp?newsIdx>
- The Matter (2565), "การเพิ่มบทลงโทษเยาวชนที่ทำความผิด จะช่วยแก้อาชญากรรมได้จริงหรือ?"
สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566 จาก <https://thematter.co/social/penalties-for-juvenile-criminals/189965>
- The Standard (2565), "เด็กใหม่ ซีซั่น 2 กับการก้าวขึ้นสู่ Top 10 คอนเทนต์ยอดนิยมใน 7 ประเทศ
แถบเอเชีย หมวด TV Shows", สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566 จาก <https://thestandard.co/girl-from-Nowhere-season-2-2/>
- True ID (2565), "แนนโน๊ะมาแล้ว! คิทตี้ ชีชา นำทีมฮอต เด็กใหม่ 2 ตัดเทรนด์ทวิตเตอร์ ออก
อากาศวันแรก", สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2565 จาก <https://entertainment.trueid.net/detail/V58NdOjrEnLb>
- Worramate Khamngeon (2565), "Juvenile Justice เมื่อคดีเยาวชนกำลังสะท้อนความดำมืดของ
สังคมออกมาซีรีส์แนวสืบสวนน้ำดีจาก Netflix", สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2565
จาก <https://www.vogue.co.th/lifestyle/article/juvenile-justice-netflix-series-2022>
- 마타|카 (2021), "เด็กเกาหลีก่ออาชญากรรมโดยใช้ช่องว่างจากข้อกฎหมายเยาวชน", สืบค้น
เมื่อ 10 กันยายน 2565 จาก <https://www.creatrip.com/th/blog/10760>